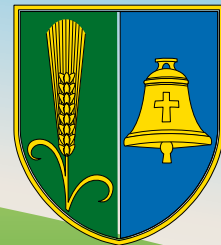

Naš kraj

Informativno glasilo občine Dobropolje

■ letnik XXI. št. 1

■ januar 2015

Konjeniško društvo Struge je v sodelovanju s tamkajšnjim župnikom organiziralo **blagoslov konj** (slika zgoraj).

Družinske komedije pa se je imenovala predstava, ki so jo uprizorili lanskeletni birmanci naše župnije. Premiera predstave je bila 20. 12. 2014 (slika levo).

Prispevke za naslednjo številko sprejemamo najkasneje do 15. 2. 2015.

Fotoreportaža

z akustičnega koncerta skupine Lumberjack, ki je bil 27. 12. 2014, ob 20. uri, v dvorani Jakličevega doma.

Nastopile so tudi Tamara Butala in Nika Vidic. Foto: **Olivier Grandovec**

Piše: župan **Janez Pavlin**

Spoštovane občanke, cenjeni občani.

Strumno in odločno smo zakorakali v novo leto. Zahvaljujem se Vam, drage občanke, dragi občani, za novoletna voščila in vse dobre ter pozitivne želje, bodisi v klasični ali elektronski obliki. So dokaz pozornosti in hvaležnosti ter nas notranje bogatijo. Novo leto prinaša novo upanje na še boljše, še lepše ... Pred nami so novi izzivi, nove naloge, nova spoznanja, spremembe, sodelovanje in konstruktivni dialog. Analiza preteklosti je podlaga za napredek v prihodnje, saj na osnovi analize pridobimo ustrezne rezultate, ki jih koristno uporabimo pri svojem delu. Za učinkovito delo potrebujemo tudi spremembe, in to na raznih področjih.

Tudi na naši občini se tega zavedamo in smo že začeli z določenimi spremembami. Seveda se spremembe ne morejo zgoditi čez noč, potrebno je neko časovno obdobje, korak za korakom. Morajo biti obojestranske. Z njimi želimo izboljšati informiranost občanov, zagotoviti nemoteno delo in učinkovitost občinske uprave, skratka doseči zadovoljstvo občanov in občinske uprave.

Da bo delo občinske uprave potekalo nemoteno, je treba spoštovati uradne ure občinske uprave, zato Vas, drage občanke, dragi občani, prosim, da jih upoštevate in pridete na občino urejat stvari le v tem času.

URADNE URE OBČINSKE UPRAVE:

ponedeljek

od 8.00 do 11.00 in od 12.00 do 14.30

sreda

od 8.00 do 11.00 in od 12.00 do 17.00

petek

od 8.00 do 11.00 in od 12.00 do 13.00

V torek in četrtek ni uradnih ur, zato bomo na stopnišču tudi postavili oznako, ki bo to pojasnjevala.

Telefonske informacije so možne le v času uradnih ur.

URADNE URE ŽUPANA:

sreda od 9.00 do 10.00

Tudi župan bo imel odslej uradne ure ob sredah od 9.00 do 10.00, tako kot je to

urejeno na drugih občinah. Za termin pri županu se predhodno najavite in povejte temo pogovora, da pripravimo ustrezno dokumentacijo, če je to potrebno. Pokličite tel. št. 01/788 02 80 in se dogovorite za termin sestanka z županom.

Uradne ure občinske uprave je do sedaj upoštevalo le malo občanov, prihajali ste ob vsakem dnevu in času. S tem je tudi moteno delo občinske uprave in zmanjšana učinkovitost. Sprememba je nujna in se je bomo izrecno držali, enako kot na ostalih slovenskih občinah ali v drugih ustanovah.

Nabiralnik za mnenja, pobude, predloge, pohvale:

Pri oglasni deski (nasproti vhoda na pošto) je nabiralnik, kamor lahko oddate svoja mnenja, predloge, pobude, pohvale. Do sedaj smo prejeli štiri pobude oziroma

predloge, ki smo jih tudi upoštevali, nekatere pobude pa se nanašajo na prihodnost (postavitev bencinske črpalke, izgradnja trgovine, prestavitev kapelice v Zdenski vasi ...) in niso odvisne samo od občinske uprave, pomembno pa je, da razmišljamo tudi o tem. Pričakujem konstruktivne predloge, pobude, mnenja in menim, da lahko skupaj pridemo hitreje do zelenih ciljev.

Vse spremembe so potrebne za zagotavljanje kakovostnih storitev ter obojestranskega zadovoljstva.

V prihodnji številki Vam bom napisal posamezna področja občinske uprave ter katerega uradnika neposredno pokličete ali obiščete, da uredite določeno zadevo ali oddate določeno dokumentacijo, da ne motite drugih. ■

*Drage občanke,
spoštovani občani.
Ob slovenskem kulturnem prazniku,
Prešernovem dnevu,
ki ga praznujemo 8. februarja,
Vam iskreno čestitam in
Vam želim, da bi spoštovali
in negovali slovenski jezik,
kulturo in zgodovino.*

Foto: Franci Novak

Kazalo

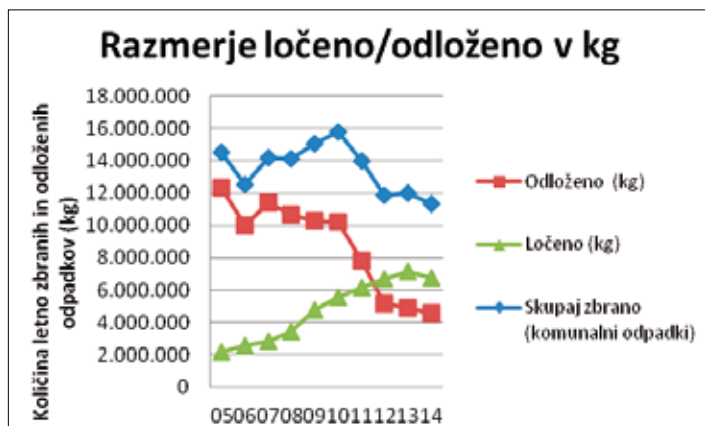
Gledališka predstava Družinske komedije	8
Jakličeva spominska zbirka	18
Dobropoljska kopa	22

Zbiranje odpadkov v 2014

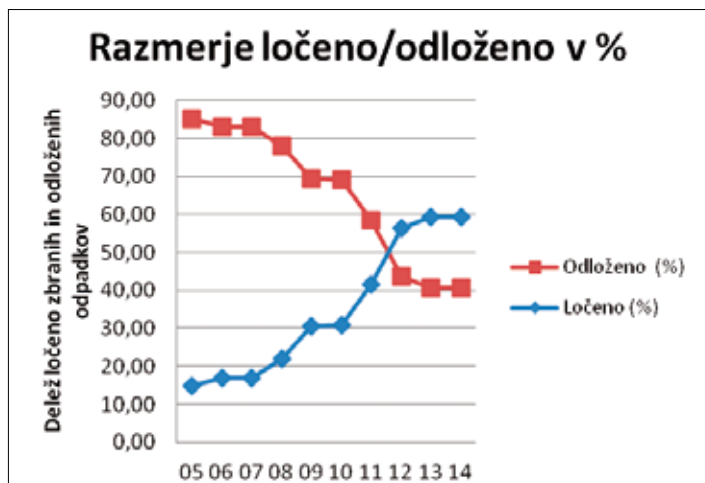
Zakorakali smo v leto 2015. To obdobje je tudi čas za pregled rezultatov v preteklem letu. V nadaljevanju vam podajamo kratko poročilo o zbiranju odpadkov v preteklem letu, zbranih količinah in večjih spremembah. Posebej bomo poudarili še ravnanje z biološko razgradljivimi odpadki.

Leto 2014 je bilo leto nekaterih večjih sprememb na področju ravnanja z odpadki, o čemer smo vas tudi redno obveščali. Spremembe so povezane predvsem s sprejetjem odloka o ravnanju s komunalnimi odpadki. Aprila 2014 so začele veljati tudi nove cene, zato se je veliko uporabnikov odločilo za prilagoditev velikosti zabojnikov in so zamenjali zabojnik za mešane komunalne odpadke in zabojnik za biološko razgradljive odpadke. Konec leta 2014, predvsem pa v prvi polovici leta 2015 bo potekalo označevanje vseh zabojnikov za mešane komunalne odpadke in biološko razgradljive odpadke na terenu. O vseh potrebnih informacijah v zvezi s tem bodo stranke pravočasno obveščene. V nadaljevanju podajamo kratko poročilo o količinah zbranih odpadkov v grafih. Prikazane so skupne količine za občine Dobrepolje, Grosuplje in Ivančna Gorica od 2005 do 2014.

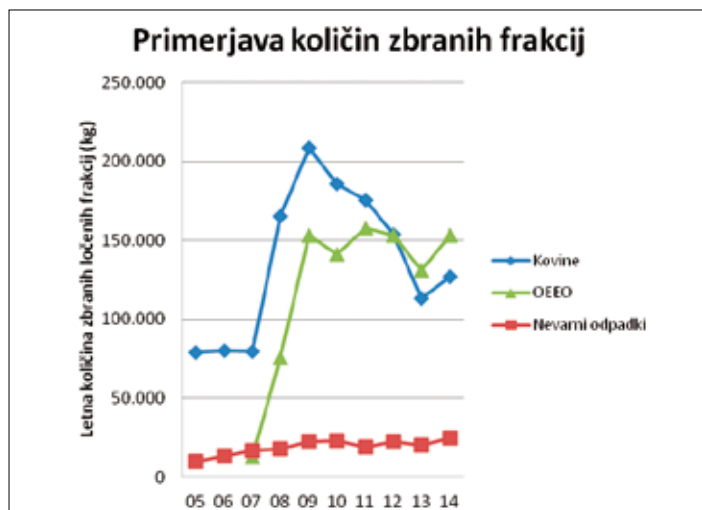
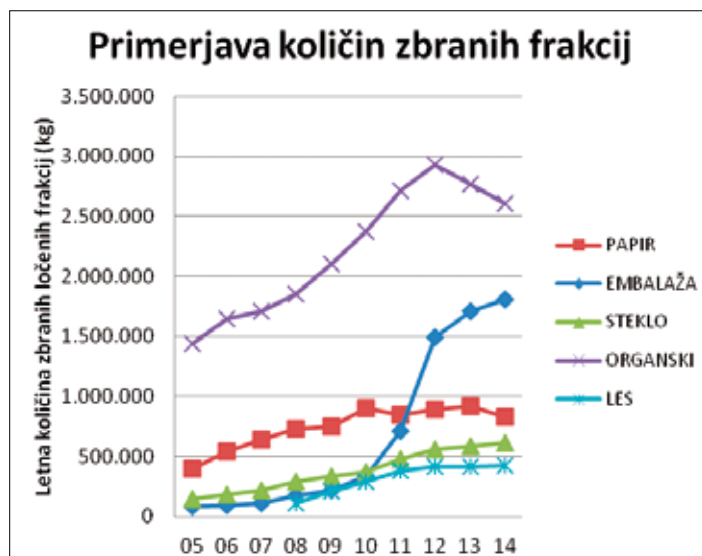
Količine zbranih odpadkov:

Skupne zbrane količine komunalnih odpadkov še naprej upadajo, letos pa se je prvič zgodilo, da se je v primerjavi s prejšnjim letom zmanjšala tudi količina zbranih ločenih frakcij, kar je predvsem posledica manjše količine zbranih biološko razgradljivih odpadkov in odpadnega papirja.

Od srede leta 2012 je delež ločeno zbranih komunalnih odpadkov večji kot pa delež odloženih odpadkov. Trudimo se, da bi bil delež ločeno zbranih odpadkov čim večji.

Iz zgornjih dveh grafov je razvidno, da se vsa leta povečujejo količine zbranih ločenih odpadkov. 2014 je bilo manj zbranih biološko razgradljivih odpadkov ter odpadnega papirja. Še vedno pa se pojavljajo kraje odpadnega papirja z ekoloških otokov. Zaradi uvedbe plačljivega odvoza biološko razgradljivih odpadkov se je nekoliko zmanjšalo število uporabnikov te storitve, mnogi uporabniki so zabojnike zamenjali z manjšimi, posledično se je zmanjšala količina zbranih biološko razgradljivih odpadkov. Tudi v letu 2015 bomo občanom omogočali čim lažjo oddajo odpadkov po vrstah z namenom, da čim več odpadkov zberemo ločeno. Izvedli bomo 2 akciji zbiranja nevarnih odpadkov (pomladansko in jesensko), akcijo zbiranja odpadne električne in

elektronske opreme, v sodelovanju s šolami akcije zbiranja papirja, odvažali bomo kosovne odpadke ... Več o urnikih in načinih oddaje odpadkov si lahko preberete na naši spletni strani: <http://odpadki.jkpg.si/>, objavljeni so bili tudi že v decembrski številki lokalnih časopisov.

Ravnanje z biološko razgradljivimi odpadki

Biološko razgradljive kuhinjske odpadke in odpadke z vrtov in iz parkov je treba zaradi njihovega negativnega vpliva na okolje, ki ga povzročajo na odlagališčih za komunalne odpadke, zbirati in oddajati ločeno od drugih vrst odpadkov. Priporočamo, da gospodinjstva, ki imajo to možnost, te odpadke kompostirajo v hišnem kompostniku. Če povzročitelj teh odpadkov ne kompostira sam, jih je dolžan prepuščati JKP Grosuplje v posebnem zelenem zabojniku z zelenim pokrovom. Zbiranje in prevažanje biorazgradljivih odpadkov s smetarskimi vozili in njihova nadaljnja obdelava so storitev, ki so jo povzročitelji dolžni plačati, hišnega kompostiranja pa JKP Grosuplje ne sme zaračunavati. Uporabniki se lahko odločijo za odvoz biološko razgradljivih

odpadkov in za velikost zaboja, ki ga izberejo glede na svoje potrebe in način ravnanja z biološko razgradljivimi odpadki. Na voljo so 120- in 240-litrski zabojniki, od velikosti zaboja pa je odvisna tudi cena storitve. Vse potrebno (naročilo storitev, zabojnik) uredijo v stavbi JKP Grosuplje (Cesta na Krko 7, Grosuplje). Hišne kompostnike lahko povzročitelji naredijo sami, lahko jih kupijo v prodajalnah ali pa naročijo tudi na JKP Grosuplje:

Velikost kompostnika	500 l	750 l	1000 l
Cena	42,50 EUR	48,12 EUR	60,74 EUR

Informacije o ravnanju z biološko razgradljivimi odpadki in hišnem kompostiranju si lahko preberete tudi na naši spletni strani: <http://odpadki.jkpg.si/kako-locevati-odpadke/biološko-razgradljivi-odpadki>.

Delavci JKP Grosuplje bodo pri praznjenju posod izvajali nadzor nad ravnanjem z biološko razgradljivimi odpadki, uporabnike opozarjali na nepravilnosti in v primeru ponavljanja kršitev o tem obvestili tudi medobčinski inšpektorat. ■

Območna obrtno-podjetniška zbornica Grosuplje

vabi člane in ostalo zainteresirano javnost na naslednja 2 dogodka:

1. v četrtek, 5. 2. 2015, ob 10.00, seminar »Sestava davčnega obračuna 2014 ter ostale novosti v davčni zakonodaji«,
2. v soboto, 28. 2. 2015, redno usposabljanje voznikov (koda 95) za leto 2015.

Dogodka se bosta odvila v Domu obrtnikov v Grosupljem. Če si želite ogledati podrobnosti ali se prijaviti, obiščite spetno stran www.ooz-grosuplje.si oz. pišite na ooz.grosuplje@ozs.si ali pokličite na 01 786 51 30. Vljudno vabljeni.

Vabilo na koncert Slovenskega okteta

Kulturno društvo Dobropolje in Občina Dobropolje vabita na koncert **SLOVENSKEGA OKTETA**, ki bo **v petek, 6. 2. 2015, ob 19.30** v dvorani Jakličevega doma na Vidmu. Program bo povezoval g. Igor Ahačevčič.

Cena vstopnice je 10 EUR.

Nakup in rezervacija vstopnic:

- Občina Dobropolje: tel. 01/788 02 80,
- Knjižnica Dobropolje: tel. 01/786 71 40,
- in eno uro pred koncertom.

VABLJENI.

Videm 34, 1312 Videm Dobrepolje ● tel.: 01/786 71 40

Obratovalni čas:

Ponedeljek in sredo: 12.30–19.00

Torek in četrtek: 9.00–14.00

Petek: 12.30–20.00

Knjižnica je tudi kulturno središče ...

Jasmina Mersel

Ob 120-letnici Kulturnega društva Dobrepolje, ki se je obeležila v mesecu decembru preteklega leta, in dejavnem delovanju številnih sekcij in institucij na področju kulture in izobraževanja lahko trdimo, da ima Dobrepolje zelo bogato kulturno zgodovino, in verjamemo, da bo tako ostalo tudi v prihodnosti. Institucije, ki opravljajo najstarejše storitvene dejavnosti na področju kulture, izobraževanja in znanosti, pa so tudi knjižnice. Zagotovo so knjižnice najbolj povezane z bralno kulturo, so informacijska središča in središča znanja, so pa tudi prostor srečevanja in številnih kulturnih prireditev ter dejavnosti. Knjiga pa je eden osnovnih medijev za širjenje in razvoj kulture in znanja.

V Dobrepolju imata knjiga in branje pomembno mesto, saj sta bila ves čas prisotna v življenju ljudi. Začetki Kulturnega društva Dobrepolje tako segajo v čas ustanovitve Bralnega društva v poznem letu 1894. 15. decembra tega leta so bila namreč napisana prva pravila tega društva, ki ga je ustanovil Fran Jaklič. O tem je zapisal: »Seveda sem kmalu spoznal, kaj bi bilo treba mojim rojakom ... Pozimi tistega leta sem ustanovil Bralno društvo, ki je bilo predhodnik kasnejšega Prosvetnega društva. V društvu so se zbirali vsako nedeljo moške in fantje od prve maše do večera. Brali smo časopise in knjige, katere sem preskrbel za svoj denar sam. Bralno društvo je bilo ognjišče vsega izobraževalnega, a potem tudi gospodarskega in političnega dela ...« (Jaklič, Spomini, str. 21)

Ostati lokalno središče za širjenje in

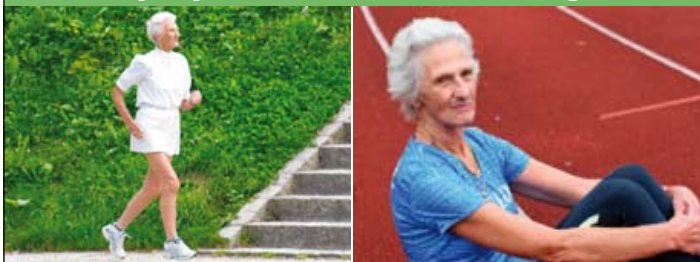
povezovanje kulture pa je ena izmed prioritetenih nalog in ciljev krajevnice knjižnice Dobrepolje. Že četrto leto tako med drugim deluje tudi bralni klub Dobrepoljci, ki s svojimi srečanji in z izbranimi knjižnimi uspešnicami prispeva k bralni kulturi celotnega kraja, saj izbrane knjige meseca postanejo iskane tudi s strani ostalih bralcev. Lepo povabljeni, da se nam pridružite na naših srečanjih, lahko že v tem mesecu, ko skupaj beremo sveže literarno delo našega domačina **Francija Novaka** z naslovom **Podnebne spremembe**. Srečanje članov bralnega kluba pa bomo združili z avtorjevo predstavitev knjige, **v sredo, 18. februarja, ob 19. uri**. Lepo povabljeni tudi na ostale dogodke, ki se bodo zgodili v knjižnici, saj le z vami knjižnica ostaja lokalno kulturno središče. ■

Športno društvo Dobrepolje • Mestna knjižnica GrosupljeEnota Dobrepolje

BELA DAMA

Življenje tekačice Helene Žigon

Vabljeni na predstavitev knjige o 86-letni tekačici Heleni Žigon z avtorico Jasmino Kozina Praprotnik.

O teku kot načinu življenja nam bo spregovoril Urban Praprotnik.

Če bomo imeli veliko tekaške sreče, bo z nami tudi Helena Žigon.

**Sreda, 11. februarja 2015, ob 19. uri
v krajevni knjižnici Dobrepolje.**

»Ko bom prestara.«

Helena Žigon, 86, na vprašanje, kdaj bo nehala teči.

Jasmina Kozina Praprotnik je magistrica znanosti antropologije in univerzitetna diplomirana kulturologinja. Posebej jo zanima kultura gibanja in njen vpliv na družbo. Skupaj z možem Urbanom vodita tekaško skupnost Urbani tekači. Je mati treh otrok. Med zadnjo nosečnostjo je štiri dni po predvidenem roku poroda pretekla polovičko Ljubljanskega maratona.

Ko berem knjige o drugih ljudeh, ne spoznavam le njihovih življenj, ampak tudi samega sebe skozi oči drugih. In včasih me kaka življenjska zgodba tako prevzame, da vidim celo v prihodnost. Ja, ko bom velik, bom Helena Žigon.

Urban Praprotnik, tekaški trener

VALENTINOVO,

praznik ljubezni in prijateljstva

Delavnica z Beti Lunder

»Srce moje –
izdelovanje srčkov iz filca«
petek, 13. februar, ob 17. 30
v prostorih knjižnice

... pa če je vse samo ideja...
povem ti, samo nebo je meja.

Izšlo je novo literarno delo našega domačina, literarnega ustvarjalca

Francija Novaka,
zbirka kratkih zgodb

PODNEBNE SPREMEMBE.

Vabljeni na predstavitev knjige
**v sredo, 18. februarja,
ob 19. uri
v prostore knjižnice.**

Z avtorjem se bo pogovarjala
Saša Strnad.

Franci Novak je leta 2010 postal vitez poezije Pesniškega turnirja v Mariboru, leta 2012 pa Evropskega pesniškega turnirja. Leta 2011 je pri založbi Mladinska knjiga izšel njegov prvenec *Otroštvo neba*.

Na predstavitvi bodo sodelovali tudi člani **bralnega kluba Dobrevoljci.**

Gledališka predstava Družinske komedije

Družinske komedije – tako se je imenovala predstava, ki so jo uprizorili letošnji birmanci naše župnije.

Katarina Hekič

In res, predstava, ki smo jo ustvarili, vas je popeljala v čisto vsakdanje življenje. Tako starši kot otroci smo se našli v njej.

Barbara Volek, Nejc Omahen, Klara Marolt, Manca Nahtigal ter Vid in Jurij Ahačevčič so se vključili v birmanski gledališki krožek. Priprave za nastop so vzeli zelo resno, zato jim je v kratkem času uspelo razveseliti občinstvo s predstavo. Učenje

je potekalo pod budnim očesom Marte Šuštar, pomagali pa smo ji tudi birmanski animatorji: Aljaž Šuštar, Anamarija Rebolj in Katarina Hekič. Pri sceni nam je pomagala Hana Černivec, župnijski pevski zbor pod vodstvom Veronike Zajec pa je s petjem popestril nastop. Med birmanske igralce sta se prostovoljno vključila tudi Helena Erčulj in Alojzij Rebolj, ki sta nastopala v vlogi staršev šestih otrok, najmlajšega člana družine pa je odlično odigral

mali Patrik Erčulj.

Premiera predstave je bila 20. 12. 2014, ponovitev pa 3. 1. 2015. S končnim delom smo bili vsi zadovoljni, tako gledalci kot tudi nastopajoči. Vendar uspeha ne bi bilo brez napornih vaj. Tako so od oktobra dalje birmanci vsak teden hodili na večurne vaje, zadnji mesec pred uprizoritvijo pa so vaje potekale skoraj vsak dan, tudi ob sobotah.

Sama tema igre je bila, kot lahko raz-

beremo že iz samega naslova, družina. V igri je predstavljena povprečna družina z nadpovprečnim številom otrok. Starši se na vso moč trudijo otroke vzgojiti v duhu evangelija, a otroci so v različnih letih odraščanja, obnašanja in dojemanja okolice, zato v tej družini nikoli ne manjka smeha in dogodivščin.

Veseli smo, da sta nam obe predstavi uspeli tako, kot smo si zamislili. Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam na kakršen koli način pomagali, in vsem, ki ste si vzeli čas in nas prišli pogledat.

V pomladanskem času načrtujemo **uprizoritev 2. dela Družinskih komedij** in upamo, da si boste tudi to predstavo z veseljem ogledali. ■

Rastem s knjigo

Sedmošolci JVIZ OŠ Dobrepolje so v okviru projekta »Rastem s knjigo« obiskali knjižnico Dobrepolje

Matej Kalan

V drugi polovici novembra so učenci 7. a in 7. b razreda JVIZ OŠ Dobrepolje v okviru projekta »Rastem s knjigo«, ki je namenjen motivaciji za branje, obiskali Knjižnico Dobrepolje. Nosilka projekta je Javna agencija za knjigo.

Prijazna knjižničarka Jasmina je najprej želela izvedeti, zakaj učenci radi berejo in kaj radi berejo. Na podlagi njihovih interesov jim je priporočala kakovostno literaturo za branje.

S pomočjo posnetkov na računalniku so učenci spoznali zgodovino zapisov knjig ter knjižničarstva.

Knjižničarka Jasmina je prikazala način iskanja knjig v vseh enotah Mestne knjižnice Grosuplje ter način rezerviranja knjig na Cobissu s pomočjo računalnika doma.

Za zaključek so morali učenci v enoti Dobrepolje poiskati določene knjige.

Za spodbudo k branju so vsi učenci 7. a in 7. b razreda dobili priljubljeno knjigo Slavka Preglja *Odprava zelenega zmaja*, ki jo je ilustriral znani ilustrator Marjan Manček. Knjiga pripoveduje o velikih dogodivščinah najstnikov Mihe, Pipija in Andreja ter malo starejšega Boba, ki se v odsotnosti Andreja z avtom »Old punco« odpravijo na izlet.

Slavko Pregl se je z literarnim delom začel

ukvarjati že v gimnazijskih letih. Do danes je napisal približno 50 knjig za mladino in za odrasle (prozna dela, basni, satirična in humoristična besedila ter poljudnoznanstvena dela). Za svoja dela je prejel celo vrsto nagrad. Marjan Manček je ilustrator, stripar, karikaturist in filmski animator. Ustvarjati je začel že v študijskih letih, ko se je preživljal z risanjem karikatur za domače in tuje časopise in revije. Kot svobodni umetnik se ukvarja z

risanjem karikatur in stripov, ilustriranjem in objavami v mladinski periodiki ter s filmsko animacijo. Zasnoval je tudi nekaj lutkovnih predstav. Ilustriral je več kot 250 knjig za otroke in mladino. Med najbolj znanimi so: Hribci, Modri medvedek, Pedenjped, Kozlovskva sodba v Višnji Gori, Mojca Pokrajculja, Peter Klepec, Zrcalce, Zlata ribica, Kraljična na zrnu graha in mnoge druge. Za svoje delo je prejel številne nagrade. ■

Miklavževanje v Podgori

Kot vsako leto je bil tudi to december čas prižiganja lučk, krašenja domov, peke piškotov, potic, dobrot. Čas za družino in prijatelje, ki je poln pričakovanj, predvsem za naše najmlajše.

Frane Milčinski - Ježek

Roka ti ne seže

Roka ti ne seže gor na vrh neba,
da bi se igrala s prahom iz srebra.
Ko pa se utrne zvezda, v srce jo skrij,
da ti bo svetila, kadar ti bo sila skozi temne dni.
Zlato srečo si sposodi v dno srca,
saj srce na up ti srečo vedno, vedno rado da.

Pesem srečnih ljudi

Pojmo pesem srečnih ljudi!
V srcu je smeh in iskra v očeh.
Pojmo pesem srečnih ljudi!
Saj z neba se sonce nam smehlja.
Če pa žalost trka na dver, bodi jih kos, ji figo stisni pod nos.
Naj nam pesem srečnih ljudi vso skrb prepodi!

Andrej Strnad, TD Podgora

V Podgori že nekaj let pripravljamo miklavževanje. To je dan, ko se naša radost, najmlajši, skupaj s starši zbere v cerkvi sv. Miklavža. Bila je ena izmed lepših sobot, 6. decembra, ki je otoplila zimsko spanje in ko se je čarobnost prepletla z vsakodnevnimi obveznostmi. V večer sta nas popejlali Saša in Jasmina z recitacijami pesmi

Frana Milčinskega Ježka, s katerimi smo obeležili tudi njegovo obletnico, 100 let njegovega rojstva.

Seveda pa miklavževanje ne more miniti brez sv. Miklavža. Tudi letos si je vzel čas in se ustavil v Podgori. Pohvalil je otroke, ki so ga navdušili že med letom. Vsakemu posebej se je posvetil, jim namenil nekaj modrih misli, dal par napotkov tudi staršem in razdelil težko pričakovana darila

otrokom in letos v veliko presenečenje tudi staršem in prijateljem Podgore.

Večer smo v dobri družbi okrepili s toplim čajem in kuhanim vinom, da nazdravimo in pozdravimo prihajajoče praznike. Zahvalil bi se Miklavžu in njegovemu spremstvu, Saši in Jasmini za prijeten literarni večer, kakor tudi vsem članom TD Podgora, ki so pripomogli k še enemu srčnemu večeru več v Podgori. ■

Z baklami na Kamen vrh

Člani Turističnega društva Podgora in Planinskega društva Dobropolje smo v četrtek, 25. decembra, organizirali 21. tradicionalni pohod z baklami na Kamen vrh.

Andrej Strnad, TD Podgora

Letos smo imeli srečo z vremenom, tako da nam je uspelo izpeljati oba pohoda. Dnevni pohod z dobropoljskimi pripovedkami in s sladkimi dobrotami smo s pohodniki izpred cerkve sv. Miklavža začeli ob 14. uri, na nočni pohod pa smo se odpravili z baklami ob 18. uri. Število pohodnikov na obeh pohodih je bilo – samo iz Podgore – večje kot 280.

Na Kamen vrhu so nas pričakali člani Planinskega društva Dobropolje, ki so nam postregli s čajem in kuhanim vinom. Sledila je vrnitev v dolino. Pohod smo zaključili v naravovarstvenem rekreacijskem centru Koča pri Koritu, kjer smo ob glasbi, hrani in pijači ter prijetnem vzdušju druženje nadaljevali pozno v noč.

Veseli smo, da sta oba pohoda minila brez poškodb. Na koncu se bi zahvalil članom TD Podgora in PD Dobropolje, ki so pripomogli, da smo uspešno izvedli 21. pohod z baklami na predvečer samostojnosti naše Slovenije in v družbi obeležili božični dan. Se vidimo naslednje leto. ■

Blagoslov konj

Leto je naokoli in na god sv. Štefana ljubitelji konj svoje ljubljence že po stari navadi odpeljejo po blagoslov. KD Struge je tudi lanskega leta v sodelovanju s tamkajšnjim župnikom organiziralo blagoslov konj.

Andreja Blatnik

Nežna zimska odeja, ki je čez noč pobelila travnike in gozdove, je dodala svoj čar, da je bil ta praznik še lepši in res doživet, tako kot se spodobi. Letos je bila udeležba številnejša kot pretekla leta. Konjeniki so prijahali, nekateri pa so svoje ljubljence pripeljali iz različnih krajev. Blagoslova so se udeležili konjeniki iz Ambrusa, Hinj, Grosupljega, Krke in seveda domačini iz Struško-dobropoljske doline. Bilo je kar nekaj podmladka, kar pomeni, da se bo tradicija zagotovo nadaljevala.

Po maši je gospod župnik podelil blagoslov, ki smo ga bili deležni tudi jezdec. Vsak konj je dobil blagoslovljeno sol, jezdec pa spominček. Sledila je obilna malica in seveda glas harmonike ter kapljica domačega – kot se spodobi za tako prireditve. Lepo sončno vreme je dodalo svoje, da je bilo vzdušje še lepše.

Hvala vsem, ki se trudite, da se tradicija ohranja, in upam, da se ob letu zopet srečamo. ■

Božično-novoletna prireditve v PŠ Struge

Na naši šoli smo ponovno pripravili božično-novoletno prireditev, na kateri tako kot vsako leto sodelujejo naši otroci in njihovi mentorji. Prav tako ob tej priložnosti počastimo našo domovino ob prazniku samostojnosti in enotnosti.

Karmen Kljun, učiteljica

Klara in Tjaša, naši voditeljici, sta prireditev začeli z zgodbo o bornem hlevčku, ki je imel skrito željo, da bi nekoč vanj vstopil kakšen veličasten in pomemben Človek. Tudi mi smo si želeli, da bi v naš hram modrosti prišlo veliko ljudi, saj čeprav smo majhna šola z malo učenci, znamo pripraviti bogat program. Želja se

nam je uresničila ...

Prireditve se je začela s točko pod mentorstvom učiteljice Alenke Leskovar. Njeni spretni telovadci so prikazali spretnosti, ki so marsikomu vzele dih. Sledil je splet ljudskih plesov in pesmi z igrami, ki so se jih igrali nekoč. V njem so se pod mentorstvom učiteljice Karmen Kljun in učiteljice Mojce Pugelj predstavili naši najmlajši. Da znamo na naši šoli

tudi odlično peti, so dokazali učenci PZ pod vodstvom učiteljice Valentine Ugovšek. Pod mentorstvom učiteljice Andreje Polzelnik Marolt so se v dramski igri Prav poseben božič predstavili učenci dramskega krožka. Letos se je našemu vabilu odzval tudi moški pevski zbor, za kar se jim iskreno zahvaljujemo. Sledilo je plesno presenečenje, ki ga je skupaj z otroki »naštudiral« Denis Vučak. Da v Struški dolini ne manjka dobrih pevcev, so nam še enkrat dokazala dekleta iz 8. in 9. r.

Za prav poseben zaključek prireditve sta poskrbela Katarina in Luka, mamič in sin, ki sta zapela pesem o srčecu. Marsikomu je ob njunem petju pritekla solza ... Hvala učiteljici Valentini za spremljavo na klavirju.

Učenci 8. in 9. razreda so letos spet pripravili srečelov pod budnim očesom učiteljice Barbare Blatnik. Hvala, da ste podprli njihovo pripravo na valetu.

Prireditve smo zaključili z razstavo izdelkov naših učencev in s slastnim pecivom. *Dragi otroci, zahvaljujem se vam, da ste ponovno dokazali, da s skupnimi močmi lahko pripravimo lepo prireditev. V novem letu vam želim, da tudi kadar dežuje, ostanete sončki, ki čez deževno nebo vedno narišejo mavrico.* ■

Na obisku pri družini Pugelj

Jaslice so simbol miru, tolažbe in preprostosti. Postavljajo se na božični večer in običajno stojijo do praznika svetih treh kraljev oziroma do svečnice. So simbol luči in upanja; so božična skrivnost in brez njih si božiča ne predstavljamo.

Karmen Kljun, učiteljica PŠ Struge

Veliko truda in potrpežljivosti pri postavljanju jaslíc smo lahko videli tudi pri Vidi Pugelj, mamici Martina Puglja. Njeni družini se iskreno zahvaljujemo, da smo bili lahko del božične zgodbe. Iskrena hvala za gostoljubnost in potrpežljivost. Lahko smo si ogledali njihove jaslice, v katerih je ogromno simbolike. Hvala tudi Lukovi mami Mariji za bombone.

Vsem bralcem želim, da upanje v srcih ne bi nikdar ugasnilo, saj lahko z upanjem vedno znova obudimo vero, mir in ljubezen.

In kaj so o jaslicah povedali Martin in njegovi sošolci?

MIA: »Všeč so mi bile jaslice, lego kocke in ko sva skupaj z Evo pili čaj in se sladkali s piškotki.«

NIK: »Ko smo šli po stopnicah gor in dol in sem poleg jaslíc videl tudi lego kocke.«

EVA: »Všeč so mi bile jaslice, lego kocke in ko nas je Martinova babi postregla s sladkarijami.«

ZALA: »Meni je bilo najbolj všeč, ko smo se sladkali in slikali ob jaslicah.«

MARTIN: »Lepo mi je bilo, da so me obiskali sošolci in da sem jim lahko pokazal jaslice in lego kocke.«

LUKA: »V petek, 9. 1. 2015, smo bili pri sošolcu Martinu. Ogledali smo si jaslice, ki so bile zelo lepe. Babi in deda sta nas otroke in učiteljico Karmen lepo sprejela in nam postregla s čajem, piškoti in čokoladnimi lizikami. Najbolj mi je bila všeč Martinova soba, ki je bila lepo pospravljena.«

MARTINA: »Všeč so mi bile jaslice, piškoti, čaj in lego kocke.«

SEBASTJAN: »Ko smo se slikali pri jaslicah, všeč so mi bile tudi lego kocke in sladkarije.« ■

Obvestilo!

Učenci devetih razredov tudi letos **raznašajo lokalni časopis Naš kraj**. V kar nekaj vaseh imate **lastniki pse spuščene** in s tem onemogočate, da bi učenci dostavili Naš kraj do vašega nabiralnika. Prosimo, da poskrbite, da bodo psi v pesjaku in ne bodo ogrožali varnosti naših učencev. Če zato ne bo poskrbljeno, vam učenci časopisa ne bodo dostavili.

razredniki devetih razredov

Vaške jaslice v Mali vasi

V Mali vasi smo na pobudo nas mladih postavili božično drevo in jaslice.

Zamisel o »vaškem božiču« je bila zelo dobra in želimo si, da bi postala stalnica in posebnost Male vasi. Že sredi decembra smo postavili smreko in jo okrasili z lučkami. Tisti večer se nam je pridružilo tudi nekaj vaščanov, ki so idejo o božičnem drevesu z velikim odobravanjem podpirali, kar nam je dalo še dodatno motivacijo, da na božični večer postavimo tudi vaške jaslice. Z nekaj truda in pomoči starejših vaščanov, večjih rokodelstva, nam je to tudi uspelo. Sredi vasi smo na božični večer postavili ročno izdelane lesene jaslice. Sveta družina v skromnem hlevcu je dala središču vasi toplino in poseben čar. Dogovorili smo se, da se po božični večerji in molitvi doma dobimo pri jaslicah in se nato vsi skupaj odpravimo na Videm k polnočnici. Tako smo tudi storili. V pristnem prijateljskem razpoloženju smo se odpravili v cerkev.

Božič je družinski praznik, vendar si želimo, da ga ne bi praznovali samo v družinah, temveč da bi bila cela vas ena velika družina ter da bi tudi tisti, ki na tak večer ostanejo sami in osamljeni, imeli nekoga ob sebi. V prihodnje si želimo ta dogodek ponoviti in upamo, da se nam takrat pridružijo vsi vaščani Male vasi. ■

malovaška mladina

Člani ŽPS Struge obiskali Tončko Jerše

22. decembra je praznovala 90. rojstni dan naša draga mama Antonija Jerše (Gozdarjeva Tončka). Ob tem visokem jubileju so jo poleg sorodnikov in prijateljev obiskali in ji voščili tudi člani ŽPS Struge ga. Dragica Pugelj in g. Ciril Papež ter gospod župnik Marinko Bilandžič.

Jožica Oberstar

Rodila se je davnega leta 1924 v vasi Lipa, materi Antoniji in očetu Jožetu Kralju. Njeno življenje je bilo zaznamovano s trdim delom in trpljenjem. Tik pred koncem druge svetovne vojne je izgubila dva brata in tako ostala sama s starši na skromni kmetiji. Leta 1954 se je poročila in rodili smo se ji štirje otroci. Naš dom je bil 4 km oddaljen od Struške doline in predvsem pozimi težko dostopen. Starša sta se odločila zgraditi hišo, ki bi bila bližje šoli, trgovini in avtobusni postaji. Vsi smo se veselili, toda sredi gradnje je prišlo do tragedije in v avtomobilski nesreči je izgubila moža. Ostali so ji nedokončana hiša in nepreskrbljeni otroci. Majhna pokojnina je zadostovala komaj za plačilo kredita, treba pa je bilo živeti in dokončati hišo. Bilo je težko, toda naša mama je pozimi delala zobotrebce, poleti pa je poleg obdelovanja njive nabirala zelišča in gobe. Svoje življenje in ljubezen je posvetila nam – otrokom. Učila nas je pridno delati in se imeti radi med seboj, ker samo to je zares pomembno. Veselila se je naših uspehov in nas spodbujala, kadar nam je bilo težko. Je najboljša mama in zelo jo imamo radi. Hvaležni smo za vso ljubezen, ki nam jo je dajala v vseh teh letih, prijazne besede, vse jedi, ki nam še vedno zadišijo po mladosti, za bližino, ki jo vedno čutimo ob njej. Hvala tudi za vse tisto, na kar smo že pozabili, ostalo pa bo zapisano v neskončni hvaležnosti do nje.

Kot da v njenem življenju še ni bilo dovolj žalosti, je 25. 12. 2013 v prometni nesreči življenje izgubil tudi njen vnuk Andraž.

Sedaj, ko je stara in onemogla, skrbimo zanjo vsi, vsak po svojih močeh. Želimo ji polepšati starost in ji vsaj malo povrniti njeno dobroto. Veseli in hvaležni smo za vsak dan, ko je med nami.

Posebna zahvala tudi gospodu župniku Marinku Bilandžiču za voščilo in lepo glasbeno presenečenje. ■

Na obisku pri Stanislavu Vodičarju

Tik pred iztekom leta 2014 je dopolnil 90 let Stanislav Vodičar - Bčkov Stane iz Podgore.

Marta Šuštar

Obiskali smo ga na njegovem domu, kjer z ženo Frančiško živita v prijetni kmečki hiši, iz katere vejeta domačnost in toplina. Sin in hči živita z družinama v neposredni bližini, tako sta vedno obkrožena s svojimi domačimi, ki jima po potrebi nudijo pomoč. Kljub temu pa v glavnem še sama skrbita za svoje gospodinjstvo. Leta prinesejo številne zdravstvene težave, a za zdaj še vse premagujeta s pogumom in z dobro voljo. Pri hoji si pomagata s hujico na koleščkih, ki ji pravita voziček. Žena Frančiška še vedno peče dober kruh, potico in drugo pecivo ter rada postreže obiskovalcem. Seveda smo bili tudi mi deležni njenih dobrot. Ker so bili še prazniki, so bili domači doma in zadržali smo se v prijetni družbi in ob klepetu. Ob takšnih praznovanjih običajno oživijo spomini. Vedno znova opažam, da so najbolj živi spomini na vojna leta, ki so vsakega posebej boleče zaznamovala, in ob tem pomislim, da se premalo zavedamo, kako lepo je, da živimo v miru. Mir pa ni le

odsotnost vojne, ampak tudi to, da živimo v slogi in ljubezni, spravljani z Bogom in ljudmi. Prav to harmonijo odnosov in medsebojno spoštovanje smo lahko živo občutili v družini gospoda Staneta Vodičarja.

Gospod Stane, želimo vam še veliko prijetnih trenutkov v krogu svojih dragih in

čim manj zdravstvenih težav ter vam iskreno čestitamo ob častljivem življenjskem jubileju.

Na obisku smo bili: predstavnica KO Rdečega križa Dobrepolje gospa Zora Koruza in sodelavci Župnijske Karitas Dobrepolje Darinka Prijatelj, Marta in Janez Šuštar. ■

Božiček za en dan

V novembru smo se na pobudo Fundacije Drevored že drugič pridružili vseslovenski akciji Božiček za en dan.

Prostovoljke so predlagale otroke iz socialno šibkih družin, ki so jim potem anonimni darovalci pripravili darila. V pisarno Območnega združenja Grosuplje smo prejeli kar 186 čudovitih daril, ki so jih prostovoljke razvozile staršem, ti pa so jih med prazniki pripravili otrokom pod smrečico.

Darila so sprožila veliko veselje že pri prostovoljkah, ki so imele to prijetno dolžnost, da so jih predale naprej, in nato pri starših, ki so bili navdušeni in ganjeni, saj so bila darila tako lepa, skrbno pripravljena in okrašena, da se je prav začutila ljubezen, ki je bila dodana vsemu tistemu, kar je bilo v paketih. Otroci pa so bili nepopisno veseli in srečni. ■

Vtisi z Miklavževega koncerta KO Rdečega križa Ivančna Gorica

Alenka B. Šemsidini, prostovoljka

Z veselim decembrom in vplivom praznične vzdušja se povečata čut do sočloveka in želja po osrečevanju drugih. Tako se je naše društvo Novi Paradoks z veseljem odzvalo povabilu Krajevne organizacije Rdečega križa Ivančna Gorica na sodelovanje na Miklavževem koncertu v Ivančni Gorici. Na prireditvi sta nas pozdravila podžupan Občine Ivančna Gorica Tomaž Smole in predsednik RKS OZ Grosuplje Franc Horvat. Za zabavo so poskrbeli Kulturno društvo Ivančna Gorica, pevci in

godci ljudskih pesmi Studenček, Majda in Marjan Petan ter drugi. Med drugimi nastopajočimi so bili tudi stanovalci Malega Vrha, in sicer Veronika Stečuk, ki je recitala pesem sostanovalca Jožeta Fajdiga. Napovedovalka je v nagovoru med drugim tudi pozdravila predsednico društva Mali Paradoks gospo Slavico Smrtnik ter vodjo hiše stanovanjske skupine enote Mali Vrh, gospo Natalijo Nose. Po glasbenem programu je prišel Miklavž, ki je na oder povabil tudi naše stanovalce, ki so prejeli darilo. Na koncu sta sledila druženje in pogostitev ob glasbi.

V imenu društva Novi Paradoks se želimo iskreno zahvaliti za povabilo. Z vašo pomočjo ste našim stanovalcem pričarali nepozabno popoldne. Miklavž jim je z darili neizmerno polepšal prihajajoče praznike. Zahvaljujemo se predsednici KORK Ivančna Gorica ge. Renati Laznik ter ge. Stanki Pajk in vsem, ki so kakor koli sodelovali in pomagali pri organizaciji dogodka.

Želimo vam veliko uspehov, ljubezni in sreče v prihajajočem letu!

Društvo Novi Paradoks

Zahvala Slavku Pajntarju – Pinkiju

Iz srca bi se vam radi zahvalili za vaš prispevek 400 €, ki ste ga nakazali naši šoli, da lahko omogočimo obisk šole v naravi vsem učencem.

Vaša dobra volja, vztrajnost, da ste kljub mrazu stali pred Jakličevim domom, veselje in vedno lepa beseda, ki ste jo namenili mimoidočim, vse to je zagotovo pripomoglo, da ste zbrali tako visok izkupiček. Veseli smo, da so med nami še vedno ljudje, kot ste vi, ki nesebično gradijo veličino dneva s svojim delom.

Želimo vam veliko zdravja, pristrčnih stiskov rok, novih poznanstev in sreče, tako v družinskem krogu kot tudi med vsemi nami.

Še enkrat HVALA za vaš prispevek,

*učenci in zaposleni
OŠ Dobropolje*

Novice iz Študentskega kluba GROŠ

Patricija Kastelic

Pred novim letom smo v Študentskem klubu GROŠ uspešno izpeljali še en projekt. 20. decembra smo se v zgodnjih jutranjih urah z avtobusom odpravili na ogled prečudovitega predbožičnega Gradca. Preden smo prispeli, smo naredili še krajši postanek v čokoladnici Zotter v Riegersburgu. Tam smo spoznali postopek izdelave čokolade in si namesto kosila privoščili degustacijo najrazličnejših vrst in okusov čokolade. Nato smo se končno odpravili v Gradec, kjer smo si ogledali staro mestno jedro in spoznali njegov utrip v predbožičnem času. Seveda pa ni šlo brez slastnih klobas in dobrega piva ter, kot se za december spodobi, tudi kuhanega vina.

Za uspešen zaključek starega leta pa smo izvedli še novoletni izlet v Banjaluko. Posebnost tega izleta je bila, da smo prav v tem drugem največjem mestu v BiH dočakali najdaljšo noč v letu ter s kozarcem

penine veselo nazdravili.

Novo leto pa se je v klubu začelo precej delovno. Zasnovali smo kar nekaj zanimivih projektov, tako za študente kot tudi za dijake. Najodmevnejši in že tradicionalni dogodek je Smučanje z GROŠ-em. Tokrat se nam je pri dogodku pridružil tudi Ribniški študentski klub, študente pa peljemo na smučanje 24. 1. v Bad Kleinkirchheim, 7. 2. v Turracher Höhe, 21. 2. v Gerlitzten in 7. 3. 2015 še v Katschberg. Odpravili se bomo tudi na dva odmevna smučarska dogodka, in sicer 22. 2. na slalom Zlata lisica ter 21. 3. že tradicionalno v Planico.

Čakajo nas še nočno sankanje (13. 2.), drsanje z DJ-em (16. 2.), tečaj ličenja (7. 3.), tek na smučeh (14. 3.), v marcu pa bomo začeli še z jezikovnimi tečaji ter s plesnim tečajem. Za dijake se odvijajo priprave na maturo, 20. 1. pa bo na Srednji šoli Josipa Jurčiča potekal sejem rabljenih maturantskih oblek. Vse to in še kaj več. ■

STALNA MUZEJSKA ZBIRKA V DOBREPOLJU II

Jakličeva spominska zbirka

Ob 120-letnici Bralnega društva v Dobrepolju

Vsakogar, ki ni barbar, bo zanimalo, kako so živeli njegovi predniki, je zapisal raziskovalec slovenskega življenja. Preteklost se na ravni osebnega, družinskega, širšega skupnostnega življenja, zavestno pa tudi na ravni, ki presega naše zavedanje, samodejno vrašča v svet osebnega pa tudi v svet skupnostnega. Prav v zadnjem času je sorodno misel posredoval sodobni španski pisatelj Javier Cercas: »Živimo v nekakšni diktaturi sedanjosti. Ljudje so prepričani, da je mogoče sedanjost pojasniti le s sedanjostjo, a je to zgrešeno, saj je brez preteklosti ni mogoče razumeti.« (Delo, Sobotna priloga, 3. 1. 2015, str. 13).

Anka Novak

Okrogla miza o Franu Jakliču Podgoričanu in ponovno poimenovanje našega kulturnega doma s pisateljevim imenom sta bila iskanje stikov mladih Dobrepoljcev z našo preteklostjo. Igor Ahačevčič je natančno opisal začetke poti, po kateri se je pisatelj vračal v rodno Dobrepolje (Naš kraj 13, 2007, št. 3, str. 10). Njegovo srečanje z Jakličevim vnukom Tadejem Slugom, skrbnim varuhom dedove zapuščine, je postalo izhodišče te poti. Mladi študent agronomije je po nasvetu svojega dobrepoljskega učitelja Eda Zgonca raziskal in odkril, da je Tadej Sluga, direktor ustanove, kjer si je kot študent poiskal delo in si pridobival strokovno znanje, pisateljev vnuk. Z današnjega zornega kota je težko razumeti, kako je bilo treba najprej res zbežati Podgoričana iz luknje pozabe. Tudi razgovor ob okrogli mizi je privabil v Jakličev dom le nekaj zagrehtih akterjev iz Dobrepolja, prišla je še skupina »veroukarjev« z g. Francem Škuljem na čelu.

Pisateljeva družina – tedaj so bile žive še tri pisateljeve hčere – je z zadovoljstvom sprejela in spremljala prizadevanje Dobrepoljcev, da v domačem okolju pripravijo pisatelju prostor, ki mu pripada. Vnuk Tadej Sluga, dipl. inž. agr., se je zavzelo in na različne načine vključeval v samo do-

Fran Jaklič, državni poslanec, Dunaj 1910

gajanje. Bil je razumevajoč in potrpežljiv posredovalec bogatega družinskega arhivskega gradiva iz pisateljeve zapuščine, ki jo je sam skrbno urejeval in dopolnjeval. Po sledovih zelo natančne bibliografije iz leta 1955 (diplomska naloga D. Šuligoja) je najprej dopolnil družinsko arhivsko zbirko rokopisov s preslikavami Jakličevih objavljenih del pa tudi ocen njegove literature in njegovega organizatorskega delovanja, kar je bilo poprej razpršeno

v različnih časopisih, revijah in drugih publikacijah. Ostaja zvest spremljevalec, soudeleženec in dokumentarist oživljanja Jakličevega dela po letu 1990, ko je po več kot polstoletnem mrku doživelo dedovo literarno delovanje ponatise in nove predstavitve tudi v knjižni obliki, pri nekaterih je s svojimi prispevki tudi sam sodeloval.

V zagnanih prizadevanjih za oživetev pisateljeve prisotnosti v zavesti rojakov je bila načrtovana tudi razstava o njegovem življenju in delu. Povabili so me k sodelovanju. Zavzeto sem se lotila priprav, vendar sem svoje novo vedenje o Jakliču najprej posredovala v okviru svoje poklicne srenje (zbornik Etnologija in domoznanstvo, 1989). Zbirka naj bi bila v opuščeni šoli, v prostoru, kjer je sedaj sedež dobrepoljske pošte. Spodaj Jakličeva soba, v nadstropju nad njo pa umetnine Franceta Kralja in Toneta Kralja, tako smo načrtovali. Toda zgradbo bi bilo treba sanirati. Tu se je ustavilo. Šola je bila dotrajana, kasneje je bila določena za rušenje. Prav zaradi osebne zavzetosti Staneta Škulja, tenorista Zagoriških fantov, ki so se ob svojih nastopih po domovini marsičesa naučili, šolska zgradba z letnico 1907 še vedno stoji. Danes je v tej zgradbi sedež dobrepoljske občine, spodaj pa poštni urad. Če bi znali domačnost in estetiko krajevnega izročila, ki jo je osrednji dobrepoljski prostor ob farni cerkvi prav gotovo imel, če bi znali spraviti v sožitje podedovano s potrebami današnjega časa, potem občinska zgradba na Vidmu danes ne bi učinkovala kot lep secesijski ocvirek na veliki betonski pisti. In betonsko ploščad so gradili menda z namenom za poletne večerne prireditve; prav na križišču najbolj prometnih dobrepoljskih poti! Namesto betona bi si Jakličeva glava, izdelek akad. kiparja Metoda Frlica, gotovo bolj želela ob sebi spomeniški obeležji dveh svojih učencev, slovenskih umetnikov Franceta Kralja in Toneta Kralja.

Člani Bralnega društva pred 1. sv. vojno

Ob stoletnici ustanovitve Hranilnice in posojilnice v Dobropolju, »prve rajfajznovke na Kranjskem«, in Bralnega društva v Dobropolju so v organizaciji domačega Kulturnega društva na štefanovo, 26. decembra, 1994 odkrili portret pisatelja Frana Jakliča Podgoričana, delo Mihe Kača, samouškega kiparja iz Kamnika. Pobudnik in plačnik je bil Tone Hren, dipl. ekonomist, sicer pa pisatelj sovaščan, p. d. Pavliščev; z njegovo družino so pisatelj in potem njegovi otroci do zadnjega ohranjali prijateljske vezi. Na isti dan smo kar v predddverju in na nedokončanem podestu na stopnišču starega Jakličevega doma postavili tudi razstavo z naslovom *Fran Jaklič Podgoričan (1868–1937) in Dobropolje*. Upali smo, da dobimo kasneje primernejši prostor za pisateljevo zbirko. Vsebinski poudarek je bil na pisateljevem organizacijskem delovanju v Dobropolju, njegovem poslanskem mestu v deželnem zboru, njegovi dru-

žini in njegovem odnosu z Dobropoljci. Njegovo idejno usmeritev je v uvodnem delu naglašal pano s kratko predstavitevjo pomena J. E. Kreka in njegovega tesnega sodelavca Frana Jakliča, tudi zgodbe Jakličevega doma v sliki. Predstavljene so bile vse dotedanje knjižne izdaje Jakličevih povesti in dvoje ponatisov njegovih del, ki sta po premoru skoraj šestdeset let izšli prav leta 1994: *Peklena svoboda* in *Ob srebrnem studencu*. Predstavljenih je bilo nekaj kopij listinskih dokumentov in pisateljevih rokopisov. Pozornost mladim je vzbujala listina iz DAS o ustanavljanju Bralnega društva v Dobropolju. Prva pravila društva so bila napisana 15. decembra 1894. Vendar jih vlada ni potrdila, ker nekateri člani niso bili v skladu z zakonom o društvih. Popravljenih pravil so 10. januarja 1895 ponovno poslali v odobritev. Z dopisom z dne 24. januarja 1895 je deželna vlada Bralno društvo v Dobropolju tudi uradno priznala. Podpi-

snika društvenih pravil sta bila Jožef Šteh, posestnik in župan, ter Janez Erčulj, posestnik. Obe imeni najdemo tudi med člani šolskega sveta, torej sta obe osebi iz ožjega delovnega kroga učitelja Jakliča. Ime Janez Erčulj smo kasneje v arhivski listini našli tudi med člani odbora Kmetijskega društva v Dobropolju, kjer je navedeno tudi, da je iz Podpeči. Domnevno gre za znanega tesarskega mojstra, malega kmeta, predvsem pa zagretega stavbenika, p. d. Špička iz Podpeči, ki je v Dobropolju in okolici napravil približno sto kozolcev. (Še spovedal se je, da ne more moliti, ker kar naprej misli le na svoje delo.) Nekako v tem času se je Jožef Šteh selil iz svoje rojstne hiše v Mali vasi (stara h. št. 1) v svoj imenitni novozgrajeni dom na Vidmu, sedaj št. 59. Tu je Jaklič stanoval, v tej hiši so dobile streho nad glavo tudi vse ustanove, ki jih je ustanovil Jaklič: Posojilnica in hranilnica, Bralno društvo, Kmetijsko društvo, še celo mlekarica je na

Knjižna omara iz čitalnice v Štihovi hiši na Vidmu, konec 19. st. (foto: Anka Novak)

Ob ponovnem poimenovanju Jakličevega doma s pisateljevim imenom, 27. 8. 1989 (foto: Anka Novak)

začetku imela svoj prostor v Štihovi hiši.

V zadnjem delu razstave je bilo pod naslovom Dobropolje in Dobropoljci leta 1994 predstavljeno tudi slikovno gradivo o naših krajih in ljudeh v Jakličevem času.

Prve knjižne izdaje Jakličevih povesti, fotografije iz življenja in dela pisatelja je prispeval Tadej Sluga, tako tudi izbrano rokopisno gradivo iz pisateljeve zapuščine. Dragoceni so bili fotografski dokumenti iz družinskega albuma Štehovih, fotografije s plošč dobrepolskega učitelja Viktorja Švajgerja, ki mi jih je v svojih študentskih letih podaril njegov vnuk Naško Križnar, nekaj fotografij je prispeval tudi Igor Ahačevčič.

Z ustanovitvijo samostojne občine Dobropolje leta 1995 je iskanje stikov s preteklostjo, tudi z Jakličem, njegovim življenjem in delom, dobilo nov zagon, nove razsežnosti in nove vsebine pa tudi nove možnosti. Dogodek leta 1995 je bilo interdisciplinarno posvetovanje o Dobropolju in Dobropoljcih v okviru praznovanja prvega občinskega praznika; praznujemo ga 6. decembra, na rojstni

dan pisatelja Frana Jakliča Podgoričana. Ob izbranih strokovnjakih posameznih strok in vsebin so svoje vedenje o Dobropolju in naših ljudeh posredovali v svojih prispevkih tudi domačini. Prispevki so objavljeni v zborniku *Naši kraji in ljudje*, 1996. Na pobudo in ob gmotni podpori Občine Dobropolje je leta 1995 pri Celjski Mohorjevi družbi izšel pod naslovom *O, ta testament!* ponatis izbranih Jakličevih povesti. To je bil korak, ki mu je sledilo sistematično delo za ponatise celotnega pisateljevega opusa v knjižni obliki, ki so izšli pri Celjski Mohorjevi družbi. Njeno Jakličevo zbirko zaključuje monografska predstavitev Podgoričanovega življenja in dela, ki je delo dr. Mihaela Glavana.

Leta 1998 je dobrepolska šola dobila prizidek za vrtec. Prvi dobrepolski župan Anton Jakopič mi je ob naključnem srečanju dejal: »Zmeraj pravite, da potrebujete Jakličeva razstava primernejši prostor. Knjižnica se sedaj seli v šolo, prostor nad dvorano v Jakličevem domu je zdaj na voljo. Tudi v zgradbi vrtca je en prostor primeren za kakšno razstavo.« V sodelovanju s šolo smo za otvoritev vrtca postavili razstavo risb učitelja Toneta Ljubiča z

namenom, da bi s privlačnim gradivom otrokom približali nekdanjega učitelja v šoli na Vidmu in jih opozorili, kako je znal z risbami pripovedovati, kako so ljudje v Dobropolju živeli pred petdesetimi in več leti. Razstave *Tone Ljubič, (1908–1992), učitelj in narodopisec* še niso podrli.

Za slovenski kulturni praznik 8. februarja 1999 je bila v prostoru nekdanje knjižnice nad dvorano v Jakličevem domu izročena javnosti nova, bolj študijsko pripravljena postavitev Jakličeve zbirke z večjim poudarkom na izbranem rokopisnem gradivu, korespondenci, na literarnozgodovinskem vrednotenju Jakličevega leposlovja posameznih avtorjev, tudi na medsebojni navezanosti treh pomembnih dobrepolskih sodobnikov: Podgoričana in obeh bratov, Franceta in Toneta Kralja, na kar so vidno opozarjali tudi portreti vseh treh mož v razstavnem prostoru. Izbor iz zelo nadrobne, pregledne kronološke predstavitve *Življenja in dela Frana Jakliča Podgoričana* v elektronski obliki, avtorsko delo pisateljevega vnuka Tadeja Sluge, je bil sestavina druge postavitev Jakličeve zbirke. Ob tej priložnosti je izšla tudi zloženka. Razstavo in zloženko je oblikovala Moj-

ca Lovšin, dipl. inž. arh. Zbirka je imela zelo kratko življenjsko dobo. Umakniti se je morala gradnji novega Jakličevega doma. Razstavljeno gradivo, dopolnjeno ali nadomeščeno z novimi vsebinami, razporejeno v nov koncept predstavitve, je na ogled v obstoječi spominski zbirki Frana Jakliča Podgoričana v nadstropju novega Jakličevega doma. Razstavno gradivo poživljajo originalni predmeti. Najštevilnejši so dar Tadeja Sluge, nekaj njegove sestre Rožmarinke, Tatjana Kralj je podarila grafiko Toneta Kralja, darilo pisatelju za njegov ekslibris. Klopi so dar Jamnikovih iz Jakličeve hiše v Podgorici. Razstava je bila odprta 9. decembra 2006. Z velikim posluhom jo je oblikovala Nevenka Grm Gregorič, dipl. inž. arh. Vse-

binsko dopolnilo razstave je vodnik s prispevkoma podpisane in literarnega zgodovinarja prof. dr. Mirana Hladnika. Občasne razstave in virtualno posredovane vsebine lahko še bolj nadrobno poudarijo posamezne segmente Jakličevega organizatorskega, pisateljskega in pedagoškega dela; to slednje že vrsto let raziskuje zgodovinar D. Šuštar v Slovenskem šolskem muzeju.

Spominska plošča na »Jakličevi vili« v Podgorici, ki jo je zgradil pisatelj ob koncu 19. stoletja na vrtu svoje rojstne hiše in si v njej ustvaril svojo družino, je najnovejši poklon Dobrepoljcev in Občine Dobropolje svojemu rojaku Franu Jakliču Podgoričanu. Odkrili so jo ob 140-letnici njegovega rojstva, decembra leta 2008. ■

Izvesek bralnega društva v Dobropolju iz Štirove hiše na Vidmu (foto: Anka Novak)

Umetniška diploma ob imenovanju Frana Jakliča za častnega člana Katoliško prosvetnega društva v Dobropolju, dne 18. septembra 1932, ki ga je po Krekovem vzoru ustanovil pisatelj leta 1907.

Diploma simbolizira Jakličeve zasluge za Dobropolje. Fant in dekle držita lovorov venec s simboli prosvetnega društva: knjiga, črnilnik, pero. V drugi roki drži fant panj čebelic, kar

predstavlja hranilnico in posojilnico, katere soustanovitelj je bil Jaklič. Dekle s pšeničnim snopom simbolizira kmetijsko društvo, ki ga je ustanovil pisatelj. V ozadju je dobrepoljsko polje z imeni vseh vasi.

Reliefna plastika v lesu je delo slovenskega umetnika **Franceta Kralja** (1895–1960), dobrepoljskega rojaka, p. d. Vintarjevega iz Zagorice.

Dobrepoljska kopa

Nekaj utemeljenih pojasnil glede preimenovanja hišne specialitete pizzerie in restavracije ADAM v Ponikvah iz polente z gobami v »dobrepoljsko kopo«.

Kopa pomeni različno, velik zložen kup raznovrstnega materiala. Najbolj uveljavljen izraz poimenovanja pripisujemo OGLARSKI KOPI, v kateri so kuhali, žgali oglje.

Kopišče je prostor, kjer je stala oglarska kopa, v bližini je bila oglarska bajta in zraven pomožni prostor za skladišče oglja, imenovano kolpern. Kopariti pomeni kuhati, žgati drva v oglje na kopišču. Prazgodovinsko železarstvo pred več kot 2500 leti je povezano s taljenjem železove rude v vetrnih pečeh, ki so jih kurili z ogljem. V tem obdobju je bilo preprosto železarstvo pri nas najbolj razvito prav na Dolenjskem, kar je odkril in dokazal tudi naš starinoslovec Jernej Pečnik iz Ceste pri Dobrepolju.

V 14. in 15. stoletju so turjaški gospodje na našem območju zlasti ob Rašci vpeljali fužinarstvo, ki je zaslovelo po odličnem železu, katerega so izvažali na Reko in v Trst. Številne fužine ob potoku Rašca so mu dale ime Fužinščica (čas 1437–1460). Žal so ta cvetoči napredek fužinarstva zavrnila Turki, ki so vse fužine do tal porušili in požgali.

Kasnejši tehnični napredek fužin je terjal vedno več potreb po lesu. Gospodarjenje z gozdovi in lesom so prevzeli zemljiški gospodje in deželni knezi ter vpeljali predpise o izrabi lesa v gozdovih. Za pripravo drv so najemali dninarje in ubožnejše kajžarje, bajtarje ... Čez teden so jih naselili po gozdovih v preprosto zgrajene bajte ali zasilna zavetišča, v katerih so kuhali, vedrili, spali. To so bili začetki **koparenja** pri nas.

Že pred letom 1835 so bili v naših krajih kovači prvi, ki so kuhali oglje, in tudi zadnji, ki so uporabljali **oglarско kopo** (Gornik Jože). Leta 1835 je kupil lep sadni vrt ob Rašci v Ponikvah (last Janeza Adamiča) čušperški grof Larisch in zgradil sodobno talilnico železa (otvoritev 1855). Za delovanje so porabili ogromno oglja, tako so bili gozdovi zelo obremenjeni z veliko porabo lesa za kuhanje oglja. Močna konkurenca, nizka vsebnost železove rude (limonitni bobovec in skrilovec), sabotaže pri delu v plavžu in ogromna poraba oglja in drv so ponikovsko železarno pripeljali h koncu. Prostor nekdanje železarne je 1885 kupil Franc Lavrič iz Trsta, lastnik čušperške graščine. Postavil je parno žago kjer je rezal bukove hlode (krclje), vrhove in veje pa

uporabil za žganje in kuhanje oglja. S seboj je pripeljal italijanske oglarje in trgovce, zlasti iz Furlanije. Franca Lavriča štejemo za prvega začetnika pravega oglarstva v naših krajih.

Ko je 1893 stekla še kočevska železnica, je oglarstvo pri nas zacvetelo in kljubovalo do 2. svetovne vojne. Italijanski oglarji so se naselili po naših gozdovih kar s celimi družinami. Tople dneve leta so preživeli pri nas, zimo pa doma. V bližini oglarске kope so najprej postavili oglarско bajto in pomožni prostor (kolpern) po navadi sredi jase, da so bili varni pred strelo. Trije oglarji so bajto postavili v treh tednih brez načrtov. Les so posekali februarja, debela takoj olupili. Lesene stene so delali na dva načina: z navpično postavljenimi stebri ali vodoravno zloženimi bruni. Tri stene so bile iz zložljivih brun, četrto steno so iz kamna zložili na suho. Špranje med bruni so zalozili z mahom. Stropi so bili leseni iz plohov ali okroglic, tla iz steptane zemlje tanjših okroglic, kuhinjski del okrog ognjišča pa tlakovan. Oglarska bajta je bila krita z lubjem v dveh plasteh ali deskami dimenzije 160 x 20 x 3 cm. Ognjišče je bilo srce bajte, tudi družabno središče. Ob ognjišču je bila nepogrešljiva klop. Bilo je lahko poglobljeno kurišče, na verigi je bil obešen kotlič, lahko vzdignjeno odprto ognjišče, tudi na verigi s kotličem. Za kuhanje so uporabljali ponve za cvrtje zabele, kavo so pripravljali v večji ponvi, lonce so uporabljali za kuhanje krompirja, polento in žgance so kuhali v kotliču, ki je držal 3–4 litre. Uporabljali so lesen pribor. BESVA je bila lesena kuhalnica za mešanje polente.

Oglarji iz Furlanije so v naše kraje med drugim prinesli polento, ki je zelo stara jed, sopotnica človeka, ko je živel še v jamah. Koruzo je s pomočjo dveh kamnov grobo zdrobil in nato skuhal v vreli vodi. V rimski dobi (pred 2000 leti) so polento imenovali pulitem, z odkritjem Amerike je koruza postala glavna sestavina za pripravo polente do današnjih dni. Od leta 1525 so prvi v Evropi gojili koruzo Španci in Portugalci, približno leta 1550 pa Benečani in Furlani. Polenta je najrevnejša med živili, edinstvena popolna hrana nastane, če ji dodamo klobase ali fižol, nariban sir ali gobe ..., dobimo preprosto jed, ki zadovolji gurmane, hkrati pa vsebuje dovolj

beljakovin, ogljikovih hidratov, maščob, mineralov in vitaminov.

S to tradicijo priprave polente furlanskih oglarjev z raznimi dodatki bo svojo ponudbo obogatila tudi pizzeria in restavracija ADAM.

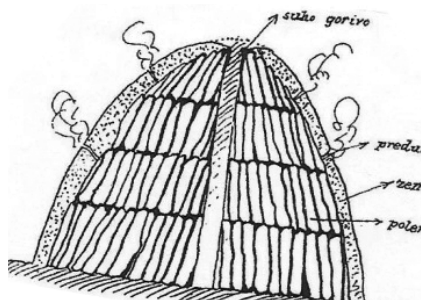
Ko je bila 1898 prodana čušperška graščina na drobno, je Jauhe kupil Italijan po imenu Pivo, postavil je oglarско bajto in na veliko začel oglariti. V Predstrugah je na postaji zgradil skladišče za oglje in lepo hišo, v kateri je nastanil svojega oskrbnika Jakoba Costo (poznali so ga po imenu Anžule).

Na koncu tega zapisa je treba predstaviti še oglarско kopo, ki je del poimenovanja specialitete »dobrepoljska kopa« v Pizzeriji in restavraciji ADAM. Ponujeni obrok je zelo podoben kopi, kot jo lahko vidimo na sliki.

Kako so postavili oglarско kopo? Najprej so posekali del gozda in iz debel ter vej narezali do 1 m dolga polena, debelejša razklali in jih pustili vsaj 14 dni, da so se malo osušila. Med tem časom so pripravili izravnani prostor. V njegovo sredino so zabili 4 kole, dolge po navadi 2 m (odvisno od velikosti kope), da so tvorili »četrverkot«, po 25 cm narazen. Kole so med seboj na več mestih trdno povezali s trto. Nato so začeli okrog teh kolov postavljati najdebelejša polena, pokonci, tanjša in okrogla pa na zunanji strani kope. Če so zložili eno vrsto drv (sklad), je bilo dovolj za malo kopo, če sta bili dve vrsti, govorimo o srednji kopi, tri vrste in več so predstavljale veliko kopo, ki je merila v premeru 8 m, v višino 4 m, vsebovala je 80 m³ drv. Ko so bila drva skrbno zložena, so kopo še »speglali«, luknje so zalozili z drobnimi poleni, da je bila povsod lepo okrogla, na kar so

jo prekrili z gosto plastjo smrekovih ali jelkinih vejic, brinjem, s praprotjo, na koncu so jo obsuli z 10 cm debelo plastjo čiste in vlažne zemlje, da iz kope ni mogel uhajati zrak. Le na vrhu so pustili odprtino (med štirimi postavljenimi koli), kamor so natreli suhe trave, dračje, suho steljo in kopo zažgali. Takoj so tudi to odprtino zaprli z zemljo. Oglarji so za postavitev in pokritje kope z zemljo potrebovali vsaj 20 dni.

Po nekaj dneh tlenja so oglarji na vrhnjem robu okrog in okrog naredili luknje (odduške, dimnice voduške) za odvajanje dima in plinov. Ko se je pojavil skozi te moder dim, je oglar vedel, da je na tem delu oglje kuhano. Zamašil je luknje in naredil nove na spodnjem delu in dejavnosti ponovil.

Faze postavitve oglarske kope (groba postavitev polen, ko je »speglana«, kopa, ko jo prižgejo). Mala kopa je gorela 3 dni, velika 14 dni. Kopo so razkopavali po posameznih pasovih od zgoraj navzdol. Manjše kope so dale od 300 do 400 kg oglja, največje do 3000 kg. Oglje so pakirali v vreče, ki so šle lahko takoj v prodajo. Oglarji so bili plačano po kg kuhanega oglja. Uporabljali so bukov les.

Po drugi svetovni vojni je oglarjenje močno usahnilo, Furlanov ni bilo več. Med domačimi so izstopali Matija Klinc iz Zdenške vasi (pred 1. svetovno vojno) in predvsem naši kovači. Po gozdovih so izginili materialni dokazi nekdanjih bajt, kopišč. Gre za prvinsko arhitekturo, oplemeniteno z regionalnim stavbnim izročilom, ki je zrasla iz večtisočletnega kulturnega izročila.

Na fotografijah si lahko ogledate gradnjo brunastih sten s klini, po domače rečeno na miš, oziroma »tape« (furlanski izraz).

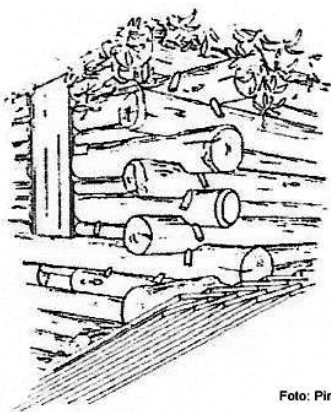

Foto: Pinki

Koča na Jauhah je preurejen objekt v spomin na čase oglarjenja. Malo goro nad Strugami sestavljajo vrhovi Ogorelec, Ogenjce, Mlakarjeva bajta, ki spominjajo na čase, ko je bila ta dejavnost v razcvetu.

Naj bo ta zapis skromen prispevek k ohranjanju našega bogatega izročila, hkrati pa prispevek k pojasnitvi poimenovanja specialitete »DOBREPOLJSKA KOPA«.

V vednost avtorja Edija Zgonca, iz rokopisa prepisal in objavil Slavko Pajntar - Pinki

Uporabljeni viri:

Dr. Marija Makarovič: Kmečko gospodarstvo na Slovenskem
Tone Cevc: Arhitekturno izročilo pastirjev, drvarjev in oglarjev na Slovenskem
Anton Mrkun: Narodopisna knjižnica, 1. in 2. del

Bolje po pravi poti šepati,
kot po napačni jahati.
Ponikve, december 2014, Edi Zgonc

Recept

Dobrepoljska kopa

20 dag koruznega zdroba ali polente (hitra priprava)

30 dag gob – jurčki, lisičke

30 g masla ali olja

1 čebula

2 stroka česna

1 žlička majarona

1 ščepec timijana

1 lovorjev list

1 dl jušne osnove

sol, poper

Koruzni zdrob stresemo v slan krop in ga nenehno mešamo, da ne dobimo grudic in se nam ne prismoji. Kuhamo 30 minut. Lahko uporabimo instant polento, ki je gotova v 2 minutah. Na masti zaručimo drobno sekljano čebulo, dodamo sekljan česen in očiščene na lističe narezane gobe, katere na prepraženi čebuli prepražimo, dodamo lovorjev list, majaron, timijan, sol in poper ter po potrebi zalivamo z jušno osnovo. Kuhano polento napolnimo v mokro skledo, jo zvrnemo na krožnik in prelijemo z gobami ter posipamo s peteršiljem.

Gobam lahko dodamo tudi na lističe narezano piščančje ali puranje meso.

Recept pripravil
Slavko Pajntar - Pinki

Piše: **Zdravko Marič**, dr.med.

Usoda nam dala je ogledala

»Zrcalce, zrcalce na steni, povej, katera najlepša v deželi je tej ...« so verzi vsem nam znane pravljice, v kateri hudobna kraljica večkrat preverja svoje prvo mesto na lepotni lestvici. »Anketa, anketa volilna, povej, če zmaga stranka v deželi bi tej ...« so predvolilne dejavnosti vsem nam znanih večno prvih strank, s katerimi le-te večkrat letno preverjajo svoj primat na oblastni lestvici. »Šlogarca, šlogarca, prosim, povej, me ljubi sošolec al tud on je gej ...« so SMS-i deklet, ki v iskanju ljubezni preverjajo svojo glavno pozicijo pri zanimanju za simpatičnega sošolca. »Doktorca, doktorca, prosim, povej, zakaj se zdaj slabše počutim kot prej ...« so ambulantna vprašanja, preko katerih želimo doseči in ohranjati takojšnje maksimalno fit počutje. »Stari, stari, takoj mi povej, v kateri gostilni ti bil si do zdej ...« oponaša udomačena papiga Lojzetovo ženo, ko leta pride opolnoči s pijančevanja.

Nesteto je primerov preverjanja, primerjanja, zanimanja in zasliševanja v našem življenju. Praktično na vsakem koraku se življenje spreminja v neke vrste ogledalo, ki nam kaže našo pozicijo na večni lestvici družbenega sloja. Ogledalo življenjskega preverjanja nam daje odgovore, ki jih v trenutkih sočasnega močnega čustvenega naboja izrazimo tudi s spremljajočimi vzkliki: *Uspelo mi je ... Najboljši sem ... Spet sem jih nadmudril ...* ali pa: *Sem vedel, da sem največji kreten med kreteni ... Nisem vreden, da živim ... Nikoli ne bo nič iz mene ...* Seveda gre za vzklike močnega navdušenja na eni strani ali pa hudega razočaranja na drugi strani; in to navdušenja ali razočaranja nad samim seboj. Svet informacij nam projicira samoocenitveni odziv in več kot je ogledal, ki nam jih nastavlja, bolj smo radovedni v iskanju svoje vrednostne stopnje. Model vrednotenja se poraja že v otroštvu, ko nas starši hvalijo za »dobre« stvari in grajajo za »slabe« stvari, ki smo jih naredili. Sledi šolski model ocenjevanja, ki nas še bolj stigmatizira in determinira našo pozicijo. Proti koncu izobraževanja se oblikujejo obrisi naše poklicne usmeritve. Tukaj se pa že splača malo ustaviti. Vemo, da so vsi poklici vredni vsega spoštovanja. Res je,

da je treba za nekatere malo več usposabljanja kot za druge, a vrednostne razlike, ki se porajajo s strani ocenjevanja okolice, so preprosto prevelike in ne odražajo dejanske vrednosti posameznega poklica. Poglejmo primer:

Upokojenka Vera ni imela otrok, imela je pa dva nečaka Jana in Jeana. Jan se je šolal za mehanika, Jean pa za zdravnika. Teta Vera je Jana kritizirala, češ da se noče učiti in ne bo v življenju nič iz njega, Jeana pa hvalila, kako je priden in da bo v življenju veliko dosegel. Jan je ostal doma in delal v očetovi mehanični delavnici, Jean pa je študiral in odšel delat magisterij na Dunaj. Teta Vera je z leti postajala čedalje bolj čudaška. Nekega dne je šla tako daleč, da si je kupila motor, s katerim se je vozila na izlete po Evropi. Večkrat se je tudi ustavila na Dunaju pri Jeanu. Tam sta šla v opero in v gledališče in od razkošja prevzeta teta je večkrat hvalila mestno življenje in pljuvala po podeželju. Čez čas je imel Jean podelitev magistrske diplome in seveda se je ponosna teta tisti dan zgodaj zjutraj odpravila z motorjem na Dunaj in pri tem ni pustila trebuha zunaj, saj je vedela, da bo po podelitvi gala večerja. A pot na Dunaj ni potekala ravno po načrtih. Zataknilo se je na avtocesti pri Mariboru, kjer so morala vsa vozila zaradi dela na cesti na lokalni obvoz. Jezna Vera je vsa besna pritisnila na plin motorja in drvela skozi Kungoto, Malečnik, Zgornji in Spodnji Duplek čez Pesnico naravnost proti Šentilju. A glej ga, zlomka, na koncu vaškega naselja Štrihovec motoristki Veri zdrsne prednje kolo na še toplem kravjem iztrebku in v hipu izgubi nadzor nad mo-

torjem, zdrsne s ceste na dvorišče bližnje kmetije in pristane na sredi pol tekočega gnojišča. Motor je do polovice koles pogreznjen v smrdečo maso, Vera pa do kolen. Vsa obupana od nesreče se še z zadnjimi močmi izvleče iz gnojišča, napol v šoku zagrabi telefon in pokliče svojega ljubljene Jeana, da mu pove, kaj se je zgodilo in da bo zamudila. A telefon, kot poštar, zazvoni samo dvakrat, nato pa se zasliši: »Die Tefonnummer ist im Moment nicht verfügbar, bitte, rufen Sie später.« (Številka trenutno ni dosegljiva, prosimo, pokličite pozneje). Ker ne more verjeti, da se ne da priklicati novepečenega magistra, prebrska še enkrat po telefonskem imeniku pod črko J, a pomotoma namesto Jean pritisne Jan. In javi se ji seveda mehanik Jan: »Živio, teta, lepo, da si se spomnila name za moj rojstni dan ... Kje si? Prideš k meni na torto?« Vsa osupla od pomote Vera žalostno opiše svoj položaj: »Joj, Jan, ti si ... Oprosti, ne morem priti, sem na poti na Dunaj na podelitev magistrske diplome k tvojemu bratu Jeanu, a sem na poti na prestižno prireditel pristala v dreku, bolje rečeno v gnoju domačih živali turistične kmetije Štrihovec pri Šentilju. Ne vem, kaj naj naredim, naj pokličem policijo? Mi lahko svetuješ?« »Ne skrbi, teta. Če nisi poškodovana, pusti vse tako, kot je, prosi lastnike kmetije, če se lahko pri njih urediš, jaz pa bom čez eno uro tam, da rešiva še motor. Srečno, se vidiva!« In res, čez eno uro je pripeljal Jan z vlečnim avtomobilom, izvlekel motor iz gnoja, ga spral in pripel na prikolico. Nato je pomiril teto Vero z besedami, da se bo vse uredilo in da ji bo motor spravil v še boljše stanje, kot je bil pred nesrečo. Teta Vera je bila pomirjena, hvaležno je prikimala nečaku Janu in ga vprašala, če gre lahko z njim domov. A Jan odgovori: »Ne, teta, ne greš z mano domov, ampak greš z mano na Dunaj, kjer se bova udeležila podelitve magistrske diplome mojemu pridnemu bratu Jeanu!« »Kaj reeees?« glasno zavzdihne Vera, objame Jana in sede v poltovornjak, s katerim se Jan, Vera in njen motor, pričvrščen na prikolico vlečnega kamiona, odpeljejo proti Dunaju. Tam so preživeli čudovit večer, proslavili so tako magistrsko diplomo kot rojstni dan.

Zgodba je tipični primer nepravičnega vrednostnega razlikovanja poklicne usmeritve. Teta Vera je malomeščanska neporočena kofetarka (ob kavi uživa podobno kot jaz na zgornji sliki), ki podcenjuje rokodelske in precenjuje intelektualne poklice. Nihče ne more s pogovorom in z razlaganjem spremeniti njenega mišlje-

nja, šele ko pride do dogodka, kakršnega smo opisovali v zgodbi, se ji odprejo oči. Šele ko spozna, kdo od bratov, mehanik ali zdravnik, jo je v njeni stiski v resnici potegnil iz dreka, in to celo na rojstni dan, se zave, da poklicna korist bližnjemu ni linearno sorazmerna z dolžino njegovega šolanja, ampak z razponom njegovega dobrega srca. Zgodba naj v mladih glavah služi kot primer, da naj nimajo nobene potrebe po občutku manjvrednosti, če se šolajo za poklice, ki zahtevajo manj izobraževanja. Naj se ne menijo za ogledala, ki jim jih morebiti nastavljajo starši, učitelji, mediji ali vrstniki. Ozirajo naj se raje na ogledalo svoje pozitivne nravi, ki nas uči, da je namen našega življenja koristiti družbi in pomagati bližnjemu. Če dobro premislimo, so vsi poklici namenjeni temu, da nekomu koristijo, ne samo nam, da si z njim zaslužimo plačo za preživetje. Tako trgovec kot obrtnik, učitelj, zdravnik, odvetnik, pevec, kovač, gojitelj polžev, pa tudi politik imajo končni cilj koristiti sočloveku.

Kaj pa ko se upokojimo? Takrat se začne dogajati spet nekaj novega. Opozorilni bolezenski znaki in več časa za informiranje in razmišljanje začnejo v nas prebujati skrb za zdravje. V zavedanju svoje minljivosti vse, kar preberemo, pogledamo ali slišimo, obrnemo v razmišljanje: »Kaj če imam jaz tudi to bolezen? Kaj če sem jaz tudi ogrožen, da se mi to zgodi? Zakaj me zdravnik ni dobro pregledal? Kaj če me je že odpisal, ker me ni poslal v laboratorij, v zdravilišče, mi ni dal napotnice, invalidnine, tablet, datuma kontrolnega pregleda, fizioterapije, rešilca, drugega mnenja, opornice, potrdila o sposobnosti za študij v tretjem starostnem obdobju, dovoljenja za romanje v Fatimo, podaljšanja vozniške in še in še ...? Kaj če me mladi hočejo izriniti z domačije, ki sem jo gradil in vzdrževal petintrideset let?« Toliko skrbi kot posledica odziva na privzete informacije, da svoje zavedanje prenesemo v dogajanje, opisano v prebranih, vidnih ali slišanih dogodkih. Zaradi tega se podoživljamo kot ležeči na smrtni postelji, kot žrtev hudega zločina, kot žrtev roparskega napada, prevaranega varčevalca, nedolžnega obsojenca, kot prosilca Karitasove pomoči in še in še. V strahu, kako se bomo borili proti vsem tem nevarnostim, gremo do zdravnika, da ocenimo svoje telesne sposobnosti in se oborožimo z zdravili, da bomo šli v boj za življenje, v boj za penzionistični obstoj. A kmalu sledi šok. Ko pridemo preveriti svojo čilost, se izpostavimo ogledalu medicinskih meritev in laboratorijskih storitev. V zaupanju v na-

tančno ravnino medicinskih ogledal se nam v primeru odstopanj povesi čeljust. »Kaaaj? To pomeni, da sem hudo bolan, če tako kažejo izvidi ...« Spet se naše zavedanje prestavi v ogledala in če smo se ob prihodu v ambulanto počutili zdrave, se ob odhodu iz nje počutimo bolne.

Kam gre torej razvoj človeštva? Človek kot posameznik je kot vlečeno testo. Sile informacij ga grobo vlečejo enkrat na eno, drugič na drugo stran. Če nismo dovolj raztegljivi in prilagodljivi, se kot slabo testo začnemo trgati. Naši najdražji pa so tisti, ki na nas kot razvlečeno testo mečejo jabolka, orehe in skuto. Če so ta jabolka dobra, orehi okusni in skuta sveža, se naše življenje zvije v čudovit in dišeč zavitek; če pa naši dragi naše razgrnjeno obličje obmečejo z gnili jabolki, grenkimi orehi in s pokvarjeno skuto, potem se naše življenje zvije v kepo kulinarične polomije. Oblikujmo torej svoje življenje v voljno, raztegljivo in neraztegljivo testo. Ne pustimo, da nas razceplja sila škodljivih informacij, da se bomo lahko svojim najdražjim ponudili v oblikovanje okusnega zavitka. S tem bomo sprožili v njih spontano potrebo in dolžnost po tem, da bi nas napolnili z jabolki najboljše sorte, orehi najzlahtnejših dreves in skuto najboljše krave.

Imejmo do ogledal, ki nam jih nastavljajo dogodki, kritičen odnos. Zavedajmo se dejstva, da z rojstvom vstopamo v lunapark, v labirint postaje smešnih ogledal, ki imajo namen izkrivljati našo podobo. Naj bo v tem življenjskem labirintu smešnih ogledal ves čas trden steber nedotakljive

in neizkrivljive pozitivne samopodobe. Žal moramo ta steber celo življenje briniti pred vplivi, ki ga krhajo, po drugi strani pa dograjevati. Trden steber nedotakljive in neizkrivljive pozitivne samopodobe krhajo cigarete, alkohol, nezdrava prehrana in stres, dograjujeta pa ga redna rekreacijska vadba in vedro razpoloženje. Na ta način bomo v normalnem stanju prišli še do naših zadnjih ogledal življenjskega lunaparka in božja roka, ki nas bo kot starostnike vodila na ono stran, ne bo vlekla za sabo režečega škrbavca z naelektreno frizuro, ampak spokojnega srečneža, ki je sledil življenjskemu smislu in prijadral zemeljski odisejadi do konca.

»Prenosnik, prenosnik na mizi, povej, zakaj mi je zmanjkalo novih idej ...« se sprašujem ob koncu pisanja, zato odprem internetne novice. Kot lesketajoča ogledala me zaslepijo udarne novice: izredna seja ..., revščina ..., upor sindikatov ..., ustrelil ..., prepad ..., evtanazija ..., poslovne goljufije ..., črna skrinjica ..., žal ..., nikoli ..., na zadnjem mestu ... in še in še. Komaj zaznam, da so vsa ogledala dokaj izkrivljena, zato se v hipu zbistrim, oblečem športno opremo in se podam na tek proti vrhu hriba. S prijetnimi občutki se mi počasi izravnavajo vse popačene ogledalske podobe današnjih informacij, preživet dan se zasveti v luči pravega smisla, nevtralizacije stresa in volje do življenja. Na vrhu hriba je čebelnjak, na panju s čebeljo matico, na katerega sem se ob prihodu vedno pofočkal, pa piše: *Vsakič dosežen čebelji panj – ena tableta proti maščobam manj.* ■

URNIK DELA SPLOŠNE AMBULANTE NA VIDMU

DR. MARIČ

PONEDELJEK: 7.00–15.00

TOREK: 11.00–17.00

SREDA: ambulanta Struge

ČETRTEK: 12.00–19.00

PETEK: 7.00–14.30

DR. MERVIČ

TOREK: 17.00–19.15

SREDA: 12.00–18.00

PRVA SOBOTA V MESECU: 7.30–13.30

IZ DRUŠTVA UPOKOJENCEV DOBREPOLJE

Ne bodi sam, pridruži se nam

Piše: Marija Tegel

No, pa smo zaključili leto 2014. Eni bolj uspešno, drugi manj. Za nas starejše je pomembno, da smo novo leto dočakali »zdravi«.

Čisto na hitro smo se odločili, da za lep zaključek božičnih praznikov obiščemo živalski vrt v Ljubljani. Tam so pripravili predstavo z naslovom »Božična zgodba«, v kateri so nastopali živali in ljudje, zaposleni v ZOO. Ko smo prispeli do samega prizorišča, se je že nekoliko mračilo, kar je dajalo še poseben čar pričakovanemu dogodku. Ob ognju so se gredli pastirci, ko pa se je predstava začela, je veličastno zapela AVE MARIJO operna pevka Mirjam Kalin. Po njenem nastopu so prihajali pastirji in pastirice z ovčkami, Jožef in Marija z osličkom, ki sta iskala prenočišče,

in kralji s kamelami. Zgodbo je pripovedoval povezovalc. Za konec nam je ob spremljavi mladinskega pevskega zbora župnije Vič zopet zapela gospa Mirjam Kalin. Prelepo zapeta Sveta noč je že v popolni temi odmevala po živalskem vrtu, ki je obdan z gozdom. Trenutek je bil res čaroben.

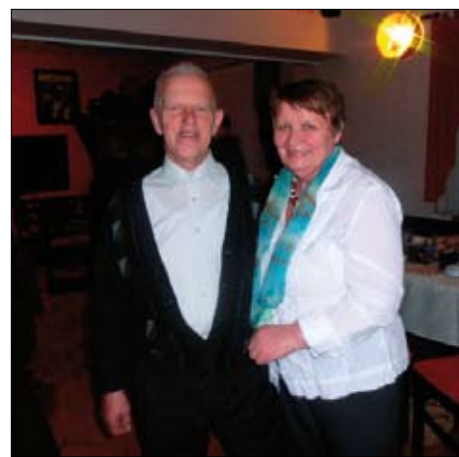
Za nedeljo, 28. 12. 2014, smo organizirali prednovoletno srečanje pri ZORI. Zagodel nam jo je sneg. Od zgodnjih jutranjih ur in celo dopoldne je padalo kot za stavo. Deževale so odpovedi. Na koncu se nas je zbralo 42, kar 13 jih je odpovedalo. Malo živčnosti, ampak ko smo se zbrali, je bilo vse v redu. Že pred kosilom je naš glasbenik Janez privabil na plesišče plesalke in plesalce ter veselo druženje se je začelo. Po kosilu sta nas obiskala dedek Mraz in njegova pomočnica snežinka. Snežinka je prijazno razdelila med nas dobre in lepe misli in na vrsto so prišla darila. Kar šelestelo je po mizah, kajti hiteli smo odpirat, da vidimo, kaj smo dobili. Za konec sta nam naša gosta natrosila še nekaj modrih misli, primernih za ta čas, in se poslovila.

Po odhodu dedka Mraza in njegove pomočnice se je naše rajanje nadaljevalo vse do noči. Franci je poskrbel, da smo si nazdravili in si zaželeli vse lepo, predvsem pa zdravja v letu, ki prihaja.

Prisrčna hvala našima gostoma, snežinki Jani in njenemu možu dedku Mrazu, da sta si vzela čas in nas obiskala kljub

V letu 2014 so se od nas poslovili:

- ZEVNIK Pavle, Videm
- NOVAK Marija, Zdenska vas
- VIDMAR Rozi, Zagorica
- ŽNIDARŠIČ Tončka, Kompolje
- ŽNIDARŠIČ Stane, Kompolje
- KOVAČIČ Polona, Ponikve
- VENDRAMIN Rudi, Cesta
- ŽGAJNAR Janez, Zdenska vas
- PERHAJ Lidija, Hočevje
- ERČULJ Anton, Zagorica
- RIGLER Jože, Kompolje
- TOMŠIČ Janez, Ponikve

snegu in slabim voznim razmeram.

Kako bomo začeli leto 2015?

Poverjeniki že pridno pobirajo člana-rino, prijave za letovanje in pristopnice. Pristopnice vseh članov društva je treba obnoviti zaradi varovanja osebnih podatkov. Ko bo izšla ta številka Našega kraja, bo to delo že vse opravljeno.

Zaradi še vedno zasedenih klubskih prostorov bomo tokrat pustovali pri ZORI, v nedeljo, 15. 2. 2015, ob 13.00. Razmislite in se prijavite. ■

EFT – tehnike doseganja čustvene svobode

V sredo, 14. januarja 2015, ob 19.00 je bila v knjižnici Dobropolje predstavljena tehnika čustvenega sproščanja EFT oziroma kot radi rečemo: tapkanje.

Stanka Kuplenk

Obiskala nas je ga. Pika Rajnar, ki je pionirka na področju tapkanja v Sloveniji. Izobraževala se je v tujini, dosegla vse najvišje stopnje mojstrstva, zdaj je učiteljica pri AAMET International, najbolj pa jo veseli, da je prišla z nadvse koristno in brezplačno metodo do zadnje slovenske vasi oziroma tudi v Dobropolje.

Pika Rajnar je izjemno zgovorna, odprta in energična sogovornica, ki zelo rada poudari, da je Dolenjka, ki živi v Ljubljani, a se v rodne kraje rada vrača.

EFT se je v njeno življenje prikradel na ključno, pred približno desetletjem.

Ob poplavi vsakršnih »čira čara«
novodobnih metod za boljše življenje nas seveda zanima, zakaj EFT ni ena od njih. »Zadeva je merljiva, gre za to, da popravimo pretok elektrike v telesu, in posledično se neprijetni občutki umaknejo.« Ne gre za nikakršno zdravljenje, gre le za postopek, ki popravi pretok energije s stimulacijo akupunkturnih točk.

Nabor težav, ki jih je mogoče odpraviti s to metodo, je zelo dolg, pravzaprav vse, ki izvirajo iz negativnih čustev.

EFT – deluje le, če ga uporabljaš!

Zelo sem vesela, da je bil obisk zelo številčen – 45 obiskovalcev.

Odziv na dejavnost je bil pozitiven in postavilo se je vprašanje: Kdaj bo novo srečanje?

Sama lahko rečem: kmalu, o vsem vas obvestim. ■

Oprto pismo g. županu Janezu Pavlinu

Več kot dva meseca je minilo od 1. redne seje občinskega sveta, na kateri se je konstituiral občinski svet. Po ureditvi formalnih zadev in vašem pozivu in apelu po konstruktivnem sodelovanju smo dočakali 2. redno sejo, ki je bila sklicana po zakonsko predvidenem roku in je potekala 16. 12. 2014. Ponovno so bile na dnevnem redu formalne zadeve, kot je npr. imenovanje delovnih teles občinskega sveta in nadzornega odbora. Občinski svet je imenovanja izvedel, a se nobeno delavno telo, niti nadzorni odbor, še ni konstituiralo, saj je sklic prve seje v vaši pristojnosti. Tudi v tem primeru so povožene zakonske in statutarne določbe. Za informacijo; nadzorni odbor občine mora biti konstituiran v 45 dneh po prvi redni seji. Po zadnjih informacijah so člani NO s strani občine šele pred nekaj dnevi dobili sklepe o imenovanju. Skratka, v dobrih treh mesecih od volitev smo se ukvarjali sami s sabo. Edina resna zadeva, ki se je nanašala na občane, je bila, da smo sprejeli Sklep o vrednosti točke za NUSZ. Če temu sploh lahko rečemo »resna zadeva«, saj je bil dvig točke zgolj lepotni popravek zaradi upoštevanja inflacije, ki nima kakšnega bistvenega pozitivnega učinka za občane, pa tudi ne dodane vrednosti za občinski proračun.

Pogled na delovanje občinskih svetov mandatnega obdobja 2014–2018 v sosednjih občinah je povsem drugačen. Občinski sveti so začeli delati. Nekateri se pripravljajo na 4. sejo, kar pomeni, da so do sedaj imeli že tri seje. Na dnevnih redih sej imajo zadeve, ki so vse kaj drugega, kot da bi se ukvarjali sami s sabo. Nekateri občine imajo »pod streho« proračune. Nadzorni odbori so delati začeli že pred dobrim mesecem. V funkciji delovanja so odbori in komisije. Župani so se srečali na delovnih posvetih z novimi predstavniki krajevnih in vaških skupnosti. Skratka, povsem druga slika, pa čeprav nas in njih loči le občinska meja, zakonodajo, pristojnosti in obveznosti pa imajo oni povsem iste, kot jih imamo mi.

Več kot tri mesece je minilo od volitev, od časa, ko so se delile obljube. In volivci so odločili. Vaš slogan, na katerega so se ujeli »vaši« simpatizerji in volivci, se je glasil: »Vem, kaj je treba dokončati, narediti in spremeniti,« in spodaj je bil pripis: »Skupaj z Vami.« Zadnje se je verjetno nanašalo na volivce, od katerih ste pričakovali glasove. In jih tudi dobili.

Po treh mesecih od volitev ugotavljamo,

da je delo na občini zamrlo. Nič se ne dogaja. In če se nič ne dogaja, to lahko posledično pomeni, da se tudi nič ne dela in zato ni mogoče pričakovati, da bodo v volilni kampanji izrečene obljube uresničene in da bodo projekti realizirani. Ne le vaše obljube. Tudi drugi smo s podobnimi besedami nagovarjali volivce. Skupni imenovalec vseh izrečenih obljub je bil povsem isti. Da delamo in postorimo tisto in tako, da bo v blaginjo občanom. Razlika med vašimi in našimi obljubami je le v tem, da smo mi z obljubami mislili povsem resno.

»Vem, kaj je treba dokončati, narediti in spremeniti. Skupaj z Vami.«
Citat Janeza Pavlina v predvolilni številkki Našega kraja

Pa res župan **ve**!?

Po sedanjem obnašanju in delovanju župana bi lahko dejali, **da žal ne ve!**
Sicer ne bi:

- zamudil zakonskega roka za sklic prve konstitutivne seje občinskega sveta,
- ne realiziral na 1. seji dogovorjenega video snemanja nadaljnjih sej občinskega sveta,
- komisiji za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja predlagal svetnikov za delovne odbore in komisije s svoje Liste Janeza Pavlina, ki so potem na 2. seji občinskega sveta soglasja za delo v odborih preprosto umaknili,
- zamudil zakonskega roka za predložitev predloga proračuna za leto 2015, ki se je iztekel 18. 12. 2014. (Poslovnik: V letu rednih lokalnih volitev predloži župan predlog proračuna najkasneje v 60 dneh po izvolitvi občinskega sveta.)

Pa boste dejali: »Saj v tako kratkem času ni možno vsega postoriti v zakonskih rokih.«

Kako pa da lahko to uresničujejo naše sosedne občine?

- Ivančna Gorica: že sprejet proračun za naslednje leto. Tako se lahko posvetijo samo še izvajanju!
- Grosuplje: že sprejet proračun za leti 2015 in 2016.
- Velike Lašče: predlog proračuna v javni razpravi za leti 2015 in 2016 že konec decembra 2014.

Glede na vašo trenutno dejavnost in glede na dejstvo, da »veste, kaj je treba dokončati, narediti in spremeniti«, pa mislimo, da ni povsem enoznačno.

Verjetno ste svoje predhodne izkušnje vodenja občine želeli uveljavljati tudi v tem mandatu. Kot je bilo zaznati na naših prvih srečanjih, je večina v občinskem svetu spoznala, da takšno vodenje in upravljanje občine, kot je bilo v preteklih dveh mandatih, morebiti ni pravi »garant« za učinkovito in uspešno občino. V preteklosti se je nabralo kar veliko zaostankov. Bile so dane obljube, bili so sprejeti sklepi, a kaj več od tega se ni naredilo. Zato je sedaj še pravi čas, da nekatere stvari postavimo na novo, da nekatere stare nerealizirane zadeve realiziramo in da na koncu tega štiritletnega mandata ljudem pokažemo, kaj smo naredili.

Kot ste izjavili na zadnji seji, naj bi bila naslednja seja tam na koncu meseca januarja. Da bi seje v prihodnje potekale bolj konstruktivno ter da ne bi prihajalo do nepotrebnih zapletov, bi bilo prav, da se čim prej sestanemo in nekatere zadeve dorečemo, lahko tudi na neformalni ravni:

1) Predvidevamo, da bo najpomembnejša točka dnevnega reda naslednje seje proračun občine, kot najpomembnejši dokument in izhodišče za vse dejavnosti v občini. Ker nekaj projektov je v teku. Nekateri projekti »izhajajo« iz predvolilnih obljub. In nekatere obveznosti in zaveze se vlečejo iz preteklih let. Vse dejavnosti pa so pogojene z denarnimi tokovi.

2) Občina v preteklih letih ni postorila nič, da bi imela urejene splošne akte, na podlagi katerih se izvajajo dejavnosti na področju lokalne samouprave. Prav tako občina nima sprejetih normativnih dokumentov, brez katerih pa si ni mogoče zamisljati transparentnega delovanja. Upamo, da boste povedali, katere akte je treba spremeniti in katere spisati in sprejeti na novo.

3) Občinski svet prejšnjega sklica je s sklepom »zaprl« podružnično šolo v Ponikvah. Predvidevamo, da je sedaj še dovolj časa, da se odločimo, kakšen status bo ta podružnična šola imela v prihodnjem šolskem letu.

4) V drugi polovici januarja t. l. je »uglasnilo« gradbeno dovoljenje za nov vrtec na Vidmu. Prav bi bilo, da še pred razpravo o proračunu slišimo, ali je vaša namera, da vztrajate pri trenutnem projektu, ali imate kakšno drugo rešitev. Zanimivo bi bilo sli-

šati tudi vaše stališče s predstavljenimi zagotovili, na podlagi katerih finančnih planov in denarnih tokov sta predvidena gradnja in odprtje vrtca 1. 9. 2016.

5) Nedvomno je druga večja investicija športna dvorana na Vidmu. Zanimivo je bilo slišati (v predvolilnem obdobju) vaše obljube in zagotovila, da se bo gradnja začela še v tem mandatu. Verjame-mo, da imajo vaša takšna zagotovila tudi neko finančno konstrukcijo in izhodišča, kako finančno pokriti to investicijo.

6) Občinski svet v mandatnem obdobju 2006–2010 je na vaš predlog sprejel sklep o potrditvi operativnega programa odvajanja in čiščenja komunalnih in odpadnih vod, na podlagi katerega je treba do leta 2017 na 12 občutljivih območjih urediti sistem čiščenja. Ker čiščenje komunalnih in odpadnih voda predstavlja velik finančni zalogaj, je pa za občino zakonska zaveza, predvidevamo, da imate izdelano finančno konstrukcijo in terminski plan izvedbe. Glede na rok izvedbe bi bilo prav, da predstavite finančni in izvedbeni načrt.

To je samo nekaj točk, o katerih bi se morali pogovoriti in določiti skupne cilje, ki jih želimo doseči v tekočem 4-letnem mandatu. Kljub vsemu, v dobro občine, želimo konstruktivno sodelovanje in upamo, da bo nadaljevanje boljše, kot je bilo dogajanje na drugi seji občinskega sveta, ko so svetniki z vaše liste zavr-nili sodelovanje v delovnih telesih občinskega sveta.

Tik pred oddajo svojega prispevka smo prejeli nekakšen osnutek proračuna za leto 2015 in sklic posvetovanja. Za preučitev predloga ste nam namenili dobra dva dneva, kar je mi-lo rečeno neresno. V predloženem osnutku za razpravo ni nobenih obrazložitvev, izhodišč ali podatkov, na podlagi katerih je zgrajena finančna konstrukcija za to proračunsko obdobje. Prav tako ni upoštevana večkrat podana zahteva po pripravi dvoletnega proračuna, ki bi omogočal resnejše načrtovanje ključnih projektov v tekočem mandatu. ■

Lep pozdrav,

Jože Prijatelj
Roman Bukovec
Marko Marolt
Judita Oblak
Tina Kadunc
Peter Hočevár
Marija Pogorelc
Slavc Palčar

Tekmovanje v namiznem tenisu

Marjan Prijatelj, ŠD Kompolje

Ob praznovanju občinskega praznika je ŠD Kompolje v sodelovanju z Občino Dobropolje in OŠ Dobropolje organiziralo tekmovanje v NAMIZNEM TENISU. Tekmovanje je bilo v soboto, 06. 12. 2014. Udeležilo se ga je 54 otrok, članic in članov.

Rezultati tekmovanja:

Deklice do 12 let:

1. mesto: Lena Potrbin, Trbovlje
2. mesto: Pika Vokal, Krka
3. mesto: Ema Adamlje, Krka

Dečki do 12 let:

1. mesto: Dominik Janc, Trbovlje
2. mesto: Andraž Kužnik, Kamnik
3. mesto: Luka Kočar, Kamnik

Dečki nad 12 let:

1. mesto: Žan Planinc, Kamnik
2. mesto: Matic Kužnik, Kamnik
3. mesto: Peter Brodnik, Kompolje

Dvojice, enotna kat.:

1. mesto: Lena Potrbin, Dominik Janc, Trbovlje
2. mesto: Andraž Kužnik, Luka Kočar, Kamnik
3. mesto: Žan Planinc, Matic Kužnik, Kamnik

Članice:

1. mesto: Tanja Možek, Vel. Lašče
2. mesto: Nika Možek, Vel. Lašče
3. mesto: Bianka Mertelj, Stična

Člani do 50 let:

1. mesto: Bojan Vokal, Krka
2. mesto: Primož Prijatelj, Kompolje
3. mesto: Janez Lampret, Stična

Člani nad 50 let:

1. mesto: Viktor Triler, Šmarje
2. mesto: Jože Prijatelj, Kompolje
3. mesto: Marun Nader, Stična

Dvojice, članice:

1. mesto: Nika Možek, Klara Prijatelj, Vel. Lašče, Kompolje
2. mesto: Tanja Možek, Bianca Mertelj, Vel. Lašče, Stična

Dvojice, člani:

1. mesto: Bojan Kuhelj, Jože Prijatelj, Krka, Kompolje
2. mesto: Bojan Vokal, Marjan Prijatelj, Krka, Kompolje
3. mesto: Tone Meglen, Primož Prijatelj, Kompolje

Na koncu sta se za pokal absolutnega zmagovalca pomerila zmagovalca v posameznih kategorijah. Bojan Vokal je z rezultatom 3 : 0 premagal Viktorja Trilerja.

Tekmovanje so omogočili: Občina Dobropolje; Mizarstvo Nose Kompolje; MIX Ponikve; Avtokleparstvo Janez Rigler Kompolje; Strah Tomaž s.p., Izdelovanje lesenih žlic Strah Tomaž s.p., Zagorica; Salon Čopek Videm; Bimedija d.o.o., Marolt Jože Cesta; Trgojan Videm in Pizzerija Adam Ponikve, za kar se jim najlepše zahvaljujemo.

ZAHVALA

V 79. letu nas je zapustila ljubljena žena,
draga mama in babica

MARGARETA GRM

(1936–2015) iz Male vasi

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste mamo obiskovali v času njene dolgotrajne bolezni, hvala dr. Mariču in drugim zaposlenim v Zdravstvenem domu na Vidmu, ki so zadnja leta bdeli nad njenim zdravjem, hvala osebju Zavoda svete Terezije na Vidmu, ki so zadnje mesece zelo lepo skrbeli za njeno oskrbo.

Zahvala Cvetličarni Lilija, ki je pripravila vse potrebno za pogreb ter čudovite cvetlične aranžmaje.

Hvala gospodu župniku za besede upanja in sočuten pogrebni obred, hvala pevcem in igralcu na rog, ki so pripravili pogrebno svečanost.

Zahvala vsem sosedom, vaščanom, svojcem, prijateljem in znancem, ki so mami in domačim stali ob strani v času njene bolezni, jo bodrili, prav tako pa občudovali veliko požrtvovalnost njenega moža v skrbi za težko bolno ženo.

Hvala vsem za izrečene tolažilne besede, stisk roke, darovano cvetje in sveče ter darove za svete maše, hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Hvala vsem, ki ste bili njej in nam v oporo in tolažbo, mož Anton, sin Ivan in hči Helena

*Ni te več na pragu, ni te več v hiši,
nihče tvoj glas ne sliši,
na zaman te čakamo, ne moremo dojeti,
n spomini nate dajejo nam moč,
na brez tebe učimo se živeti.*

*Zdaj bivaš vrh višave jasne,
kjer ni mraku, kjer ni noči,
tam sonce sreče ti ne ugasne,
resnice sonce ne stemni.*

(S. Gregorčič)

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega moža, očeta, deda, brata

JANEZA ŠUŠTARJA

(1931–2015)

Iz srca se zahvaljujemo vsem za izrečena sožalja, besede, tolažbo, podarjene sveče, cvetje in darove.

Hvala vsem, ki ste ga prišli kropit, in vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

Posebej bi se radi zahvalili zdravstvenemu osebju ZD Videm, za skrb in pomoč v času njegove bolezni.

Hvala g. župniku Francu Škulju za lep pogrebni obred ter Cvetličarni Lilija za celotno organizacijo pogreba.

Posebna zahvala Marti Šuštar za poslovilne besede in molitev v vežici ter Obrtnemu združenju Grosuplje in g. Avgustu Grilu za lepe poslovilne besede.

Žalujoci, vsi njegovi

Tolikokrat slišimo, da naj imamo radi druge, življenje. A najprej se moramo sprejeti takšni, kot smo, biti ponosni nase, na svoje dobre lastnosti in darove, se spoštovati v svoji ranljivosti in majhnosti in se imeti radi.

Mateja Debeljak, Misli za lepši dan

*Mineva leto dni,
ko pošle so ti moči,
zaprl trudne si oči,
a čeprav spokojno spiš,
z nami še naprej živiš.*

V spomin možu, očetu, dedku in tastu

Ignacu Šuštarju

z Vidma.

Hvala vsem, ki se ga spominjate in postojite ob njegovem grobu.

Vsi njegovi

Vita line

NOVO V GROSUPLJEM

SOLNA SOBA

Solna terapija ugodno vpliva na ljudi z naslednjimi težavami:

- astma
- vnetje gomjih dihal
- kronične bolezni dihal
- vnetja grla
- ponavljajoči bronhitis
- ponavljajoča pljučnica
- sečen nahanj
- kronična utrujenost
- stres
- slab imunski sistem

Terapija je zelo priporočljiva za otroke!

Inf. in rezervacije
051 633 446

www.vitaline.si

Vita line Tadeja Kavčič s.p. Grosuplje

»AVTOPRALNICA«

AMVV D.O.O.
Predstruge 60, 1312 Videm-Dobrepolje

Notranje čiščenje
Ročno in avtomatsko pranje osebnih in dostavnih vozil

MOB.: 041 796 795 **E-POŠTA: amvvdoo@gmail.com**

Delovni čas:
pon.-pet.: 9h - 12h in 13h - 18h, sobota: 9h-13h

**Vabljeni na
novo prodajno mesto**
Si.mobil Grosuplje
v Mercator centru.

Vse, ki nas boste s tem kuponom obiskali do 31. 12. 2014, bomo nagradili z **20 % popusta** ob nakupu dodatne opreme.

Plačilo položnic brez provizije!

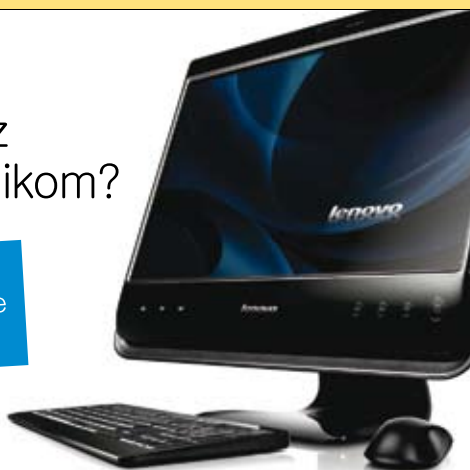
Si.mobil Grosuplje
Brvce 1a, 1290 Grosuplje
m: 040 97 97 88
Delovnik: pon.-sob.: 8.00-20.00

si.mobil.si

si.mobil.si
Poslужbeno prodajno mesto

Težave z
računalnikom?

Ogled obstoječega
stanja in svetovanje
brezplačno!

Prodaja, servis
in vzdrževanje računalniške opreme
za podjetja in fizične osebe.

Boris Kaplan s.p.
Predstruge 95
1312 Videm-Dobropolje
Informacije 051/417-022
boris.kaplan@juniteh.si

PVC in ALU OKNA ter VRATA iz visokokakovostnih materialov

Do konca
februarja
vam **PODARIMO**
TROSLOJNO STEKLO
Ug = 0,6

041 402 780 • priba@amis.net
www.priba-okna.si

Razstavni salon:
Javorškova ul. 3, 1315 Velike Lašče,
delavni čas: ponedeljek do petka, od 8h do 17h,
sobota po dogovoru

**Adaptacije
stanovanj, hiš in
poslovnih prostorov.**

Prenove kopalnic.

OKNA PRIBA

PRIBA OKNA d.o.o., tel: 01 510 55 30, fax: 01 510 55 31
Barbara, gsm: 041 449 334, Primož, gsm: 041 402 780

STEKLARSTVO HREN

Peter Hren s.p., Gradež 14, 1311 Turjak, GSM: 031/356 668

Storitve:

- Brušenje stekla
- Fazetiranje stekla in ogledal
- Peskanje stekla
- Izdelava izolacijskega termopan stekla
- Kaljeno steklo
- Tuš kabine (po meri, s tesnili)
- Ogledala
- Kopelit steklo za delavnice
- Izdelava taljenega stekla z vzorci (fusing tehnika)
- Montaža vsega navedenega
- Ostale steklarske storitve
- Intervencija 24 ur na dan

Cesta 66, 1312 Videm Dobropolje
<http://www.avtolicarstvo-brundula.si>
info@avtolicarstvo-brundula.si

Popravilo toče brez lakiranja
Brezplačna nadomestna vozila
Popravljamo za vse zavarovalnice
Kemično čiščenje
Poliranje vozil
Avtovleka 24h

SREČNO IN ZDRAVO 2015!

**Aktualne novice, dogodki, prireditve
in še več na spletnih straneh občine Dobropolje**
<http://www.dobropolje.si/>

Vabila na dogodke, ki se odvijajo v občini Dobropolje,
lahko društva, klubi in občani pošiljate tudi na
elektronski naslov dogodki@dobropolje.si.